

Bijbelgemeente
Ebenezer

EEN BOS VOL BOMEN©

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

Bart Aerts

2011

Bijbelgemeente Ebenezer

EEN BOS VOL BOMEN ©

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

(Alle Bijbelverzen komen uit de NBG- vertaling 1951, tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag gereproduceerd worden, op welke wijze dan ook, met uitzondering van korte aanhalingen in besprekingen, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Copyright ©2011, Bart Aerts, +32 (0)478/612 100

<http://www.gold4life.org>

Foto omslag: Freefoto.com

Mijn pijn uit het verleden

Telkens als ik opsta, is mijn val groot.

Als ik lach, is mijn verdriet snel daar.

Als ik wandel, voel ik mij verlamd.

Als ik droom, is mijn angst snel daar.

Als ik leef, voel ik me snel dood.

Als ik geniet, word ik snel van mijn vreugde ontnomen.

Ben ik gelukkig, dan word ik snel gekweld.

Zo was de pijn uit mijn verleden.

Toch, mijn verleden zijn nu herinneringen.

Nu vernielt al mijn geluk mijn herinneringen.

Want mijn herinneringen maken plaats voor mijn geluk.

Mijn geluk is mijn vreugde vol liefde.

Er ontbreekt mij niets.

Want Hij geeft mij al het goede.

Het goede door Zijn woorden vol waarheid.

En dat is leven in overvloed.

Emilio Juarez Baños

Inhoud

DEEL 1	HET VERLEDEN ZIEN DOOR GODS OGEN	5
DEEL 2	SCHULD EN SCHULDGEVOELENS	14
DEEL 3	BEROUWVOL BELIJDEN	24
DEEL 4	VERGEVING	32
DEEL 5	VERGEVEN	41
DEEL 6	WEES STERK EN GA AAN HET WERK	51
APPENDIX 1	TOEVAL OF ZORGVULDIGE PLANNING	57
APPENDIX 2	GEDACHTEN TIJDENS VERZOEKINGEN	61
APPENDIX 3	GEZOCHT: GODS WIL!	62
GEBRUIKTE BRONNEN		71

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 1 HET VERLEDEN ZIEN DOOR GODS OGEN

Iets wat iedereen gemeenschappelijk heeft is een verleden. Iedereen leeft in het heden en blik terug naar een bepaald verleden, een serie gebeurtenissen, keuzes en handelingen die ooit hebben plaatsgevonden. Als we aan mensen zouden vragen of ze, met de kennis die ze nu bezitten, alles opnieuw mochten overdoen, zouden velen hierop positief antwoorden. Kortom, iedereen heeft bepaalde delen in zijn of haar verleden die als het ware sporen of littekens hebben achtergelaten in het hart van de persoon. Delen die we het liefst van al zouden willen schrappen of opnieuw overdoen mochten we hierom de gelegenheid krijgen.

Maar ook hier worden wij als mens weer geconfronteerd met het feit dat we een schepsel zijn, ondergeschikt aan de wil van onze Schepper. Niet één mens is in staat terug in de tijd te reizen, simpelweg omdat God dit zo niet heeft geschapen. God bepaalde voor de grondlegging der wereld al dat de tijd onherroepelijk in één richting vooruit gaat en er geen mogelijk bestaat om ze terug te roepen. De mens kan dus niet anders dan zich hieraan schikken want er is geen keuze hieromtrent, “we moeten vooruit”.

Dat de tijd niet kan teruggespoeld worden maakte dat de schade die berokkend werd in Genesis 3, wanneer Adam en Eva beslisten om te rebelleren tegen God, zo groot en catastrofaal was. Er was namelijk geen weg terug, de zonde kon niet herroepen of ongedaan gemaakt worden door de tijd terug te spoelen. De mens moest verder in een zondige staat met alle gevolgen vandien, namelijk de geestelijke en lichamelijke dood. Tot op heden heeft God genade en lankmoedigheid getoond aan de gehele wereld doordat de mensheid in haar zondigheid nog steeds bestaat en in beperkte mate mag verder leven ondanks dat deze mensheid Zijn heiligheid voortdurend schendt. Iedereen leeft dus in genade, gelovig of ongelovig.

In deze genade leeft er nog steeds zonde in ieders hart en dat is duidelijk te merken in onze samenleving. Mensen kwetsen mensen. Mensen leven in onrecht of doen anderen onrecht aan, fat is iets wat het verleden van eenieder vult. Hoe gaan we als Christenen nu om met het verleden? Hoe plaatsen we al die gebeurtenissen, beslissingen en keuzen? Bestaat ons verleden uit verschillende categorieën ‘goed’, ‘slecht’, ‘een vergissing’ en ‘toeval’? Waar was God in ons verleden? Hoe ga ik om met mijn verleden?

Vooraleer we gaan spitten in ons verleden en gaan onderzoeken we we hier mee omgaan en hoe we dit plaatsen of moeten verwerken wil ik allereerst beginnen bij Gods voorzienigheid, het feit dat God alles in stand houdt, regisseert en over alles heerst. Gods soevereiniteit vormt de basis van ons verleden, hetgeen waar we voortdurend op zullen verder bouwen of terug zullen vallen. Voor een meer uitgebreide uitleg over Gods voorzienigheid wil ik verwijzen naar de appendix “Toeval of zorgvuldige planning”. In dit hoofdstuk zullen we ons beperken tot Gods voorzienigheid in ons verleden.

God handelt doelbewust

- “De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles” (Ps.103:19).
- “(God) die in alles werkt naar de raad van zijn wil...” (Ef.1:11).
- “Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid!” (Rom.11:36)
- “want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen” (1Kor.15:27).
- “De HERE heeft alles gemaakt voor zijn doel, ja, zelfs de goddeloze voor de dag des kwaads” (Spr.16:4).

God heeft een doel in al hetgeen Hij doet in de wereld. Hij heerst of bestuurd in Zijn voorzienigheid alle dingen op zulk een manier dat ze Zijn doelen bereiken. Het verleden is voor God geen vergissing of een voortdurend bijsturen van de omstandigheden naargelang de toekomst zich meer openbaart. God is almachtig, alwetend, alomtegenwoordig én altijd dezelfde. Hij kan dus alles, weet alles, is overal aanwezig en neemt niet toe in kennis en wijsheid. Voor Hem is niet iedere dag nieuw en verrassend, want Hij was het die de dag bepaalde en plaatste in Zijn alomvattend grote verlossingsplan. Dat legde Hij bast voor de grondlegging der wereld naar de raad van Zijn wil (cf. Ef.1:11). Het verleden is voor Hem dus volledig naar Zijn wil. Let op, dit wil niet zeggen dat alles wat er gebeurde in het verleden een afspiegeling is van Zijn karakter en als een liefelijke geur voor Zijn aangezicht verschijnt. Gods wil verdelen we best in twee delen. Enerzijds heeft Hij een duidelijk bekend gemaakte wil waardoor Hij Zijn karakter laat weerspiegelen en een verborgen wil waarin niet alles Zijn karakter weerspiegelt, maar wel meewerkt naar Zijn voornemens en raadsbesluiten. Zijn bekend gemaakte wil is hetgeen Hij van de mens vraagt om te doen. Zijn Woord en geboden die Zijn karakter afspiegelen. Zie appendix “Gezocht: Gods wil” voor meer uitleg over deze bekend gemaakte wil. Maar als we de Bijbel lezen, komen we soms ook verzen tegen die spreken over Gods wil op een andere manier (bv. Jes.46:9-11; Dan.4:35; Job.42:2; Spr.16:4; Ef.1:11; Rom.8:28). Deze verzen spreken dan over Gods soevereine wil waarin Hij alles, goed en kwaad, stuurt naar de raad van Zijn Wil. Deze wil van God is verborgen en openbaart zich dag na dag aan ons.

Ons verleden is dus volledig volgens Gods verborgen wil en mogen we dus bestempelen als het allerbeste dat Hij voor ons, als kinderen van Hem, had om Zijn doel in ons te bereiken. God heeft het verleden zo bepaald dat het doeltreffend Zijn kinderen roept tot berouw en inkeer en doet terugkeren naar Hem. Dat dit soms op enorm harde, mogelijk zelfs gruwelijke, manieren gebeurt wil ik niet ontkennen, maar dat laat enkel de hopeloze toestand zien waar we in leefden en de liefde van de Heer voor ons. Zijn liefde voor Zijn kinderen is zo groot dat Hij als Vader, tijdelijk, zulke zware en gruwelijke omstandigheden toelaat die alles behalve Zijn karakter weerspiegelen, zodat Zijn kind terug gaat verlangen naar Hem en Hij met open armen het kind tegemoet kan komen om het een eeuwigheid lang dicht bij Hem te houden. Zo zou de verloren zoon nooit naar zijn vader zijn teruggekeerd als hij al zijn rijkdom nooit was verloren. Hij zou nooit zijn verloren staat hebben ingezien als hij er niet werkelijk mee geconfronteerd zou zijn geweest. De zoon begreep de liefde van zijn Vader dan ook pas ten volle nadat hij beseftte dat hij alles behalve enig recht van spreken had en de Vader hem toch met open armen onthaalde, zelfs terug opnam als Zijn zoon.

Stel dus niet de vragen:

“Waar was God toen dat gebeurde?”

“Waarom deed Hij toen niets?”

Maar wel:

“Ik vraag mij af wat God daarmee wou bereiken?”

“Wat was God daar aan het doen?”

“Hoe heeft Hij of is Hij aan het werk om mij te vormen?”

Het is doordat Paulus beseftte dat God soeverein is over alles en Zijn doelen doorheen alle gebeurtenissen uitwerkt dat hij schreef dat " [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn" (Rom.8:28).

Onze gedachten bepalen ons handelen

- “En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene” (Rom.12:2).
- “Door Jezus wordt duidelijk dat u uw vroegere levenswandel moet opgeven ... dat uw geest en uw denken voortdurend vernieuwd moeten worden” (Ef.4:22-23, NBV).
- “Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u! Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. De Here is nabij. Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus. Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat” (Fil.4:6-8).
- “Ik zocht de HERE en Hij antwoordde mij, Hij redde mij uit al mijn verschrikkingen” (Ps.34:5).

De wereld leert dat we antwoorden op vragen over onze gevoelens, gemoedstoestand, persoonlijkheid, zelfs ons huidig denken en handelen moeten gaan zoeken in ons verleden. De Bijbel leert dat we net niet als de wereld moeten denken en dus ook niet onze antwoorden moeten gaan zoeken in ons verleden, maar bij God. We moeten ons niet richten op wat wij hebben gedaan in ons verleden, maar wat Hij heeft gedaan doorheen dit alles en nog steeds bezig is.

De wereldse geest is een op zichzelf gerichte geest die alles vergelijkt met zijn eigen begeerten en dan bepaalt of iets goed is of slecht. Een door God vernieuwde geest, de geest van een Christen, is een op God gerichte geest die wil dat Hij alle eer en glorie krijgt en daardoor bereid is zichzelf weg te cijferen, zelfs te laten lijden indien dit God het meest verheerlijkt. Dus in plaats van te zeggen: “Dit was slecht want ik vond het niet fijn”, zegt een God-gericht persoon: “Heer, zolang U maar verheerlijkt wordt neem ik er genoegen mee.”

De manier waarop we over iets denken, bepaalt ook hoe we ernaar zullen handelen. Als ik bijvoorbeeld denk dat Bijbel lezen verrijkend is voor mij, ga ik daar ook naar gaan handelen en dus

proberen in de Bijbel te lezen en zal mij dat ook voldoening geven. Hiermee wil ik niet het uitgehold cliché dat we 'altijd positief moeten denken' promoten. Maar als we al de gebeurtenissen in onze gedachten plaatsen langs onszelf en hier stoppen, dus ik-gericht denken, raken we al snel ongelukkig, onbevredigd, moedeloos, boos, geïrriteerd, gekwetst ... Ieder mens houdt van zichzelf, heeft begeerten en wenst zichzelf het allerbeste toe. Als dan de voorbije gebeurtenissen niet dadelijk verrijkend lijken te zijn voor onszelf volgt er een logisch handelen. Mensen gaan harder hun best doen, zich meer inzetten of op het spel zetten om alles toch maar te laten verlopen zoals ze denken dat het best is voor hun. Of soms reageren ze net omgekeerd, dan kruipen ze in een hoekje om te gaan kniezen en zichzelf te laden met zelfmedelijden.

Wanneer iemand nu de gebeurtenissen in gedachten langs zichzelf plaatst en dit hele pakket langs God en Zijn Woord, dus God-gericht denkt, komt er rust en vrede en verdwijnen de angsten enz... Dan volgt er een tevreden en vreugdevol handelen doorheen alle situaties. Deze manier van denken komt niet vanzelf. Niemand zal uit zichzelf vreugde vinden bij dingen die niet leuk zijn of kwetsen. Hierin horen we ons te oefenen door telkens weer opnieuw onze gedachten te leiden naar Gods Woord. Wanneer je merkt dat je niet tevreden bent, dat de dingen niet lopen zoals jij hebt gepland, dat er tegenslag op je pad komt of dat er zich beproevingen voordoen in je leven richt je je naar Gods Woord. Je leidt je gedachten dan door bepaalde kernteksten zoals Rom.8:28; Fil.1:6; 1Kor.10:13; Spr. 16:9 enz. op te zeggen. Het komt bijna dagelijks voor dat ik wel een of andere tekst in mijn gedachten naar voren moet halen om mijn houding te bepalen. Vaak moet ik zeggen "Goed Heer, jij gebruikt alles in mijn leven ten goede voor mij en U zult mij door alles verder blijven vormen. Geen probleem Heer, ik mag dingen plannen, maar U bepaalt uiteindelijk welke weg ik zal inslaan. Heer, dit is een bittere appel, maar U zal een uitweg voorzien en er voor zorgen dat ik die appel kan verteren." Bepaal je gedachten voortdurend naar Gods Woord zodat ze op die manier je handelen kunnen bepalen.

Dit is ook een denken dat sterk bij Paulus aanwezig was toen hij in zijn lijden zei: "ik vermag alle dingen in Hem die mij kracht geeft" (Fil.4:13), "Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten" (Fil. 1:6) of hij standvastig schreef "dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben" (Rom.8:28). Door God-gericht te denken bepaalt je denken zich bij het grote plaatje waarin God centraal staat en heerst over alles en je zelf een klein deeltje bent dat deel uit maakt van dat groot portret, Zijn verlossingsplan.

Leven vanuit de gedachte dat je een onderdeel bent van het grote verlossingsplan van een goede God staat haaks ten opzichte van een leven dat zichzelf ziet als het grote portret.

Hoe je gedachten bepalen?

Je manier van denken zomaar veranderen is makkelijker gezegd dan gedaan. Soms kennen we de theorie zo goed, maar missen we wijsheid om deze theorie om te zetten in praktijk. Je denken verander je ook niet van het ene moment op het andere. Als je jezelf al jarenlang hebt aangeleerd om op een bepaalde manier te handelen en vorm te geven aan je gedachten, is het ook logisch dat het een bepaalde tijd in beslag neemt om heel dat denkproces een andere richting te geven. Dit vraagt om oefening, het bewust trainen van je gedachten. Om je alvast op weg te helpen wil ik twee tips meegeven: Denk toekomstgericht en herinner Gods voorzienigheid.

1. Denk toekomstgericht

- “Denkt niet aan hetgeen vroeger gebeurde en let niet op wat oudtijds is geschied; zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten zult gij er geen acht op slaan? Ja, Ik zal een weg in de woestijn maken, rivieren in de wildernis” (Jes:43:18-19).
- “Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en **mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt**, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus. Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. En indien gij op enig punt anders gezind zijt, God zal u ook dat openbaren” (Fil.3:13-15).

God wil dat we leven in het heden en ons richten op de toekomst i.p.v. te blijven hangen in het verleden. Eender hoe ons verleden ingevuld werd, direct of indirect door jezelf of anderen, het mag je heden niet gaan bepalen. De wereld tracht ons te leren dat het verleden bepaalt wie je vandaag bent. Dat iemand tot een punt is gekomen van drankmisbruik, moord, verkrachting, depressie wordt bepaalt door het verleden zeggen ze. “Door de ervaringen van die persoon is hij zo geworden.” Indien dit zo zou zijn, dan zijn wij allemaal slachtoffers zijn van ons verleden en horen we voortdurend ons verleden te doorspitten om de oorzaken van onze huidige toestand te vinden. Voel ik me gewelddadig, terneergeslagen of blij, dan moet ik zogezegd de oorzaak gaan zoeken in mijn verleden. Hoeveel pedofielen hebben al vrijspraak of strafvermindering gehad nadat bekend raakte dat ook zij vroeger misbruikt zijn geweest? Deze manier van denken maakt van het verleden een onaantastbare dekmantel voor al mijn huidige gedachten, daden en houdingen in het heden. Het neemt al onze verantwoordelijkheden weg en maakt ons niet meer dan een pion die zich verplaatst in een spel zonder regels, want alles is te wijten aan je verleden en zelf tref je geen schuld. Deze manier van denken is niet enkel on-Bijbels maar gaat ook tegen de leer van Gods Woord in. God leert ons dat we vooruit moeten kijken en het verleden achter ons laten. Dit wil niet zeggen dat we het verleden moeten vergeten en aanschouwen als iets dat nooit heeft plaatsgevonden, maar wel dat we het verleden moeten zien als een leraar, als een (voor ons vaak onbegrijpelijke) manier van God om Zijn kinderen te roepen en te vormen naar Zijn beeld.

In de brief aan de Hebreëen staat hiervan een prachtig voorbeeld van Jezus door Paulus beschreven.

Heb.12:2 “Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, **welke vóór Hem lag**, het kruis op Zich genomen heeft.”

Ook Jezus liet Zich niet leiden door hetgeen achter Hem lag, maar trotseerde iedere tegenstand door zich te richten op de vreugde die voor Hem lag. Hij richtte zich dus op de toekomst, hetgeen waarvan Hij zeker wist dat ging komen en waardoor Hij besepte welke plaats Zijn tijdelijk lijden had. Ook hierin horen wij Jezus te volgen door ons te richten op de beloftevolle toekomst die God Zijn kinderen garandeert in Zijn Woord en daardoor met een bepaalde ‘vreugde’ het lijden in deze wereld ondergaan.

2. Herinner Gods voorzienigheid

- **“Gedenk uw barmhartigheid, HERE, en uw gunstbewijzen,** want die zijn van eeuwigheid; gedenk niet de zonden van mijn jeugd, noch mijn overtredingen, gedenk mijner naar uw goedertierenheid, om uwer goedheid wil, HERE” (Ps.25:6-7).
- **“Ik zal de daden des HEREN gedenken,** ja, ik wil gedenken uw wonderen van ouds” (Ps.77:11).

God wil dat we Zijn voorzienigheid herinneren uit ons verleden. Wanneer God zich aan de Israëlieten bekend maakte, deed Hij dat vaak door Zicht te vereenzelvigen met een bepaald hoogtepunt uit hun verleden. Hij verwees, voor zover ik weet, nooit naar de ongehoorzaamheid en trouweloosheid van het volk om Zich te openbaren, maar wel naar het grote handelen dat Hij hierdoor deed. Hij verwees of liet steeds verwijzen naar Zichzelf en Zijn voortdurende werk.

- ☞ Ex.3:16 — **“De HERE, de God uwer vaders, de God van Abraham, Isaak en Jakob.”**
- ☞ Ex.20:2 — **“Ik ben de HERE, uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb.”**
- ☞ Ex.20:5 — **“Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaders bezoekt.”**
- ☞ Lev.20:24 — **“Ik ben de HERE, uw God, die u van de andere volken heb afgezonderd.”**
- ☞ Deut.32:18 — **“de God, die u heeft voortgebracht.”**
- ☞ Ps.57:3 — **“God, die het voor mij voleindigt.”**

Dit hoort ook onze gedachten over het verleden te bepalen wanneer wij er op terugblikken of er mee geconfronteerd worden. Zoek naar de hand van de Heer in dit gebeuren en schrijf alle zegeningen eens op. Dit wil niet zeggen dat we overal een antwoord op moeten gaan zoeken, dat zou zelfs onmogelijk worden en ons van Zijn Woord doen afdwalen wat duidelijk weergeeft dat we dit niet mogen doen (Deut.29:29). Maar we kunnen wel duidelijk zegeningen vaststellen. Denk maar aan het feit dat Hij er voor zorgt dat je iedere dag voldoende energie hebt en dit nog steeds het geval is, anders zou je dit niet kunnen lezen. Dat je steeds voldoende voedsel hebt gehad. Maar ook dat Hij doorheen bepaalde situaties bepaalde onbelichte facetten van je hart liet openbaren die je anders nooit zou hebben ontdekt of waarvan je nooit had gedacht dat ze ook in jou leefden.

Al onze kinderen hadden van bij de geboorte een intolerantie voor koemelk. Zulk een intolerantie kan men (nog) niet op voorhand waarnemen. Het enige wat men kan doen is het kind gewone koemelk geven en observeren wat er gebeurt. Het resultaat was dat al onze kinderen de eerste twee maanden ‘huiltbabies’ waren. Achteraf bekeken iets heel logisch want de koemelk konden ze niet verdragen en zorgde ervoor dat ze voortdurend ‘zure’ melk oprispten. Hierdoor raakte hun slokdarm ontstoken en hadden ze voortdurend pijn. Maar tijdens die periode weet je als ouder enkel dat je kind voortdurend, weent om een onbekende reden. Dag in dag uit ging dit zo verder en de energie van ons als ouders raakte stilaan op een dieptepunt. De vermoeidheid nam toe, stress kwam naar voren, we raakten makkelijk geïrriteerd bij het minste geluid van de babyfoon en kregen huilbuien. Iedere keer strandden we op een punt dat we letterlijk op onze knieën terecht kwamen en het uitriepen

tot de Heer, “Wij kunnen niet meer, het is op Heer!” Toch noemen we dit nu een van de meest verrijkende perioden uit ons leven. We werden hierdoor gedwongen om ons beeld van God te toetsen aan de Bijbel. We wisten dat God goed was en het beste met ons voorhad, maar konden dat niet koppelen met dat wat we ervaarden. We leerden ook onszelf kennen. Waar we normaal gezien rustig en geduldig konden zijn, merkten we dat we ook boos, opgejaagd en ongeduldig konden zijn. We werden geconfronteerd met de zonde die in ons zat en naar voren kwam op een onverwachte manier. We leerden door de situatie God dus beter kennen, maar ook onszelf als mens. We zagen ook hoe ons vertrouwen op de Heer afnam, naarmate de situatie in onze ogen verergerde. Was God voor ons dan enkel God als alles goed ging? Ook daarin werden we gevormd door de Heer. De gehele situatie heeft ons dus in geestelijk opzicht gelouterd en er toe bijgedragen dat we groeiden in onze liefde voor de Heer. Dat we dit driemaal opnieuw hebben mogen meemaken, want we hebben drie kinderen, getuigt enkel van onze hardleersheid. Steeds weer opnieuw vergaten we onze afhankelijkheid van de Heer en trachtten we alles zelf op te kunnen lossen. Nu we terugblikken kunnen we enkel zeggen: “De Heer voorzag in onze noden.”

In the Valley

Sovereign Grace Music / © 2006 Sovereign Grace Praise (BMI).

When You lead me to the valley of vision
I can see You in the heights
And though my humbling wouldn't be my decision
It's here Your glory shines so bright
So let me learn that the cross precedes the crown
To be low is to be high
That the valley's where You make me more like Christ

Let me find Your grace in the valley
Let me find Your life in my death
Let me find Your joy in my sorrow
Your wealth in my need
That You're near with every breath
In the valley

In the daytime there are stars in the heavens
But they only shine at night
And the deeper that I go into darkness
The more I see their radiant light
So let me learn that my losses are my gain
To be broken is to heal
That the valley's where Your power is revealed

Huiswerkopdracht

Lees Psalm 25:6,7 en Psalm 77:12-13

Wat vraagt David aan God om zeker niet te doen?

Wat vraagt David aan God om wel te doen en waarom?

Waarop moeten wij ons richten als wij naar het verleden kijken?

Toepassing: Overloop de voorbije week eens ...

Som eens enkele zaken op die je volgens bovenstaande Psalmen niet moet gedenken.

Som een aantal zegeningen van de Heer op die je wel mag gedenken.

“Het verleden hoort geen juk te zijn, maar een leermeester die weet wat het best is voor zijn leerling.”

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 2 SCHULD EN SCHULDGEVOEENS

In het vorige hoofdstuk hebben we onderzocht hoe we het verleden leren zien door Gods ogen. Hierin werd duidelijk dat er niets buiten Gods plan gebeurt en we dus, als kinderen van Hem, rust mogen vinden in hetgeen achter ons ligt. Alles verloopt volgens Zijn plan, draagt bij tot Zijn eer en glorie, doet Zijn kinderen tot Hem komen en laat hen vormen naar Zijn beeld.

Toch mogen we hier niet stoppen in onze studie over het verleden. Moesten we dit toch doen, zouden we al snel geneigd zijn om een passief leven te leiden en onze eigen verantwoordelijkheid aan de kant te schuiven. “God voert uiteindelijk toch Zijn plan uit, of ik me nu inspan of niet”, denken we dan al gauw. Maar dit is een on-Bijbelse en zondige gedachte en dat willen we niet. We willen op een godsvruchtige manier met ons verleden omgaan.

De verantwoordelijkheid van de mens

Gods soevereiniteit over de Schepping sluit onze verantwoordelijkheid als mensen, gemaakt naar Zijn beeld, niet uit.

Paulus plaatst Gods handelen en de verantwoordelijkheid van de mens ook naast mekaar in zijn brief aan de Filippenzen als hij schrijft:

“**mijn geliefden**, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, **blijft**, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, **uw behoudenis bewerken** met vreze en beven, want **God is het, die** om zijn welbehagen zowel **het willen als het werken in u werkt**” (Fil.2:12-13).

Hij vermaant hier de broeders en zusters hun behoudenis te bewerken alsof deze volledig van hun afhangt en daarnaast geeft hij duidelijk weer dat het God is die zowel het willen als het werken bewerkt. Dit komt ook duidelijk aan bod in zijn brief aan de Korintiërs wanneer hij schrijft:

“Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want **ik heb** meer gearbeid dan zij allen, **doch niet ik**, maar de genade Gods, die met mij is” (1Kor.15:10).

Alles is mij genade zegt hij hier, alles komt dus toe aan de Heer, niets waar ik zelf op kan roemen. Toch ontgaat zijn harde inzet hem niet en verwijst hij hier ook naar. Hij zegt duidelijk dat hij zijn uiterste best heeft gedaan, maar dat dit alles onmogelijk was, zelfs niet had kunnen gebeuren, zonder dat de Heer hem Zijn genade schonk.

God leidt alles naar Zijn plan, maar de mens heeft ook een verantwoordelijkheid, een eigen aandeel, in de manier waarop vele dingen gebeuren. Beide waarheden gaan hand in hand.

Niet voor niets drukt Paulus in zijn brief aan de Romeinen op het feit dat we allen rekenschap zullen moeten afleggen voor hetgeen we hebben gedaan (cf. Mat.12:36; Heb.4:13; 1Pet.4:5; Ez.18:20).

“Zo zal [dan] een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven [aan God]” (Rom.14:12).

Geen gedachte of handeling van ons gaat de Heer voorbij. Geen misdaad of zonde die ongestraft kan blijven (cf.Num.14:18). God acht de mens verantwoordelijk voor zijn daden.

Eerste schuldgevoel in Eden

Een zondige mens en verantwoordelijkheid zorgen gegarandeerd voor problemen wanneer deze twee elkaar ontmoeten. Dit werd al gauw duidelijk bij de eerste twee mensen op aarde. Na de eerste zonde in de tuin van Eden kreeg de mens te maken met iets dat voor hun tot dan nog ongekend was, een schuldgevoel.

“Toen zij het geluid van de HERE God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de HERE God tussen het geboomte in de hof” (Gen.3:8).

We staan er niet vaak bij stil, maar het moet vreselijk zijn geweest toen de mens voor het eerst geconfronteerd werd met een knagend hart dat zich het liefst van al verstopte voor zijn Schepper. Ze kenden dit nog niet, hier waren ze niet op voorbereid, niemand had hun hier voor gewaarschuwd en plots begon er iets in hun te knagen en hun aan te klagen.

God had blijkbaar de mens tijdens de schepping voorzien van iets waar ze niet op hadden gerekend, een geweten. Hij had in Zijn wijsheid de mens voorzien van een veiligheid die Hem verheerlijkt en de mens beschermt. Een veiligheid die de mens onbelemmerd zijn gang laat gaan wanneer hij in gehoorzaamheid naar God leeft, maar ook zorgt voor een geestelijke kwelling wanneer hij dat niet doet en dus rebelleert tegen Hem. Dit zien we duidelijk naar voren komen bij Kaïn in Gen.4:6-7, wanneer God tegen hem zegt: “Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt?” Met andere woorden zegt de Heer tegen hem dat het zijn ongehoorzaamheid is die hem beladen heeft met een knagend geweten en een schuldgevoel.

Schuld geeft schuldgevoel

- “Wanneer toch heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet gebiedt, dan zijn dezen, ofschoon zonder wet, zichzelf tot wet; immers, zij tonen, dat het werk der wet in hun harten geschreven is, terwijl hun geweten medegetuigt en hun gedachten elkander onderling aanklagen of ook verontschuldigen” (Rom.2:14-15).
- “Want zolang ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg onder mijn gejammer de ganse dag; want dag en nacht drukte uw hand zwaar op mij, mijn merg verdroogde als in zomerse hitte. Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de HERE mijn overtredingen belijden, en Gij vergaaft de schuld mijner zonden” (Psalm 32:3-5).
- “Schaamt u en wordt schaamrood over uw wandel” (Ez.36:32).
- “Schep mij een rein hart, o God” (Psalm 51:12).

Zondigen, dus het niet gehoorzaam zijn aan Gods wet, maakt iemand schuldig. Hij staat dan schuldig ten aanzien van de wet, ten opzichte van een onveranderlijk vastgelegde norm. Wanneer we spreken van schuld spreken we dus niet over een subjectief iets dat voor interpretatie vatbaar is en van persoon tot persoon kan verschillen, zoals een gevoel of persoonlijke mening. Als we spreken over schuld wijzen we naar de verantwoordelijkheid die ontstaan is door een tekortkoming aan een objectief iets, de wet. Iemand is schuldig als hij Gods wet overtreedt of niet na komt. God houdt hem daar dan verantwoordelijk voor. Dit kan Hij doen omdat Hij ieder mens heeft voorzien van een

bepaalde kennis van Zijn wet en Zijn karakter, daardoor heeft niemand een excuus en gaat dus geen enkele overtreder vrijuit.

Wanneer we ons verzetten tegen God wet, die zich kenbaar kan maken in ons geweten ofwel Zijn Woord, en ons geweten negeren, veroorzaakt het schuldgevoelens, schaamte, pijn, spijt, angst, bezorgdheid, onrust.

Bij David kwam dat heel sterk naar voren nadat Hij overspel had gepleegd en een onschuldig iemand vermoord om zijn begeerten te kunnen vervullen. Zijn geweten gaf aan dat dit niet enkel verkeerd was, maar ook een zonde tegen God! Toch probeerde hij zijn geweten te sussen en het zwijgen op te leggen in de hoop dat zijn wrange gevoelens van schuld zouden wegebben. Maar de Heer liet dit niet toe en zorgde er voor dat zijn geweten dag en nacht op hem drukte en hem lusteloos maakte. Zijn gedachten dwaalden nooit van deze zonde af, hij stond er mee op en ging er mee slapen, dag in dag uit (Psalm 32:3-5). David worstelde met 'gegronde schuldgevoelens' en een knagend geweten.

*"Gegronde schuldgevoelens, dus schuldgevoelens ten gevolgen van schuld, zijn een emotionele uiting van een subjectieve overtuiging van strafbaarheid wegens overtreding van Gods wet, wegens zonde, wegens tekortkoming aan Gods standaard, dat is Zijn Woord."*¹

Een knagend geweten kan zich uiten in:

- *Het zijn van een slechte getuige van Christus (1 Pet. 3:15-16)*
- *Nervositeit (Spr.10:24)*
- *Defensieve houding (Spr.21:2)*
- *Angsten (Spr.28:1)*
- *Slechte concentratie (Ps.38:14; Jac.1:8)*
- *Depressie (Ps.32:1-4; 38)*
- *Veroordelende houding (Matt.7:1-5)*

Dit betekent dat als je gegronde schuldgevoelens hebt, je voelt en weet dat je jezelf niet hebt gehouden aan de smalle weg van de Heer. De weg die is beschreven in de Bijbel. Hoewel het eerste gevoel na de zonde plezier is (denk maar aan de verloren zoon; hij genoot aanvankelijk, Luc.15:11-32), volgen er zeker negatieve gevoelens. Dat is maar goed ook want daaraan dankt de mensheid haar bestaan nog. Moest God Zijn genade hebben wegnemen en Zijn Woord uit het geweten van de mensheid zou hebben gehaald door hun over te geven aan hun eigen verlangens (cf.Rom.1:24-31) zou de hel hier reeds op aarde zijn. Wanneer iemand een geweten heeft dat niet meer alarmeert, dan heeft hij werkelijk een probleem wat we in een volgend artikel zullen bespreken. Overtreding van Gods norm blijft niet ongestraft:

"De HERE is lankmoedig en groot van goedertierenheid, vergevende ongerechtigheid en overtreding, hoewel Hij zeker niet ongestraft laat" (Num.14:18a).

Ga eens na of jouw geweten nog werkt. Zijn er bepaalde gebeurtenissen en/of handelingen uit je verleden die je moeilijk krijgt verwerkt en geregeld in je knagen? Waarom denk je dat deze steeds weer opnieuw naar boven komen drijven? Hier zullen we later verder op inhaken.

¹ *"Actuele problemen in het licht van de Bijbel"*, J.de Vriese, W. Barret, D. Lemmens, 1988, Gideon, p.70-72

Schuldgevoel is niet altijd een gevolg van schuld

- “Alles is rein voor de reinen, maar voor hen, die besmet en onbetrouwbaar zijn, is niets rein. Maar bij hen zijn zowel het denken als het geweten besmet” (Titus 1:15).

Schuld geeft schuldgevoel, maar niet alle schuldgevoel komt door schuld! Niemand heeft hier op aarde een perfect geweten, allemaal zijn we nog steeds besmet door de zondeval (Rom.7:14-25). Ons geweten geeft daardoor niet altijd de juiste signalen. Soms reageert het niet waar het zou moeten alarmeren (cf.1Tim.4:2). Andere keren alarmeert het of brengt het schuldgevoelens naar voren waar het niet moet, we spreken hier dan over een zwak of overgevoelig geweten. Zulk een zwak of een overgevoelig geweten lijkt vaak heel geestelijk doordat ze zo gevoelig is. Helaas brengt overgevoeligheid vaak meer schade dan dat het goed doet.

“Ongegronde schuldgevoelens zijn een emotionele uiting van een subjectieve overtuiging van strafbaarheid wegens overtreding van een norm die niet te vereenzelvigen is met Gods wet, zodat er geen grond is voor een objectieve strafbaarheid.”²

Met andere woorden, in het geval van ongegronde schuldgevoelens voelt iemand zich schuldig en denkt dat hij schuldig is, terwijl hij het in feite, volgens Gods normen, niet is.

Een overgevoelig geweten:

- *Is snel geraakt en geïrriteerd (1 Kor.8:13)*
- *Is zeer kritisch naar zichzelf en de ander (Rom.14:3-4)*
- *Leunt vaak tegen aan het wettiscisme aan (Rom.14:20)*
- *Is snel besmet en bevuild (Tit.1:15)*
- *Heeft vaak een tekort aan kennis, geestelijke onvolwassenheid (1 Kor.8:7)*

Enkele opdrachten voor ons geweten

Net zoals we voorschriften hebben voor ons lichaam om het gezond te houden, denk aan een evenwichtige voeding en geregelde beweging, hebben we ook voorschriften voor ons geweten. Ons geweten is iets dat geregeld gevoed, gestuurd en gecontroleerd moet worden om het gezond te houden. Doen we dit niet raakt het gegarandeerd in onbalans en wordt het ofwel overgevoelig ofwel ongevoelig. Laten we eens enkele voorschriften die God voor ons geweten beschrijft in Zijn Woord bekijken.

1. We moeten een rein geweten hebben (1 Tim.3:9)

We houden een geweten rein door er simpelweg naar te luisteren. Doen we dit niet dan kan het geweten ver afdwalen van haar oorspronkelijke functie. Zo schrijft Paulus dat velen “hun eer stellen in hun schande” (Fil.3:19) en zichzelf en de anderen toejuichen in het overtreden van Gods wet (Rom.1:32). Ze voeren doorheen hun leven eigenlijk niets anders dan een strijd tegen hun oorspronkelijk door God gegeven geweten waardoor het verstand en het geweten

² “Actuele problemen in het licht van de Bijbel”, J.de Vriese, W. Barret, D. Lemmens, 1988, Gideon, p.70-72

zo ver kunnen afdwalen dat het onmogelijk wordt om goed en kwaad te kunnen onderscheiden.

2. We worden gewaarschuwd om het ook rein houden (Tit.1:15; 1Kor.8:7)

Het geweten is niet feilloos, het is niet de bron van goed en fout, geen feilloze afspiegeling van Gods wet. Het geweten is evenmin een leraar die ons les geeft in morele aspecten. Een geweten kan zichzelf dus niet voeden en rein houden. Het enige wat het kan doen is eenieder verantwoordelijk maken voor de hoogste standaard van goed en fout die de persoon zelf kent.

Het wordt getraind door waarheid en tradities. De standaard waar het geweten zich aan meet is daarom niet altijd Bijbels (1 Kor.8: 6-9). Zo kan het geweten van een katholiek iemand alarmeren wanneer hij geen kaarsje heeft gebrand voor een bepaald persoon. Dit gebruik is echter volledig gebaseerd op tradities en vinden we nergens terug in de Bijbel. In dit geval zou het dus een overgevoelige reactie van het geweten zijn. Daarom horen we alles te toetsen aan Gods Woord en horen we ons geweten enkel door Gods Woord te laten vormen, niet door eigen verzinsels en tradities. Een geweten wordt dus rein gehouden door het te voeden met Gods Woord.

3. We worden gewaarschuwd om geen zwak of overgevoelig geweten te hebben (1 Kor.8:10)

Het geweten kan overgevoelig zijn waar nu niet direct een Bijbelse grond voor is; sterker nog het kan vast houden aan dingen waar de Heer ons van bevrijd wil hebben (Rom.14:14, 20-23). In Rome brachten de heidenen vaak een offer in hun tempels. Dat geofferd vlees, of wat er van over bleef, werd daarna gewoon verkocht op de markt. Nu waren er pas bekeerde heidenen die zich niet meer wilden vereenzelvigen met deze rituelen en dit vlees zagen als iets dat door een Christen niet gegeten mocht worden. Toch leert Gods Woord dat niets op zichzelf onrein is, dat we mogen eten van al hetgeen God ons heeft geschonken (Rom.14:14).

In Rome waren er ook pas bekeerde Joden die gewoon waren de Sabbat te heiligen. Nu zij tot Christus waren gekomen vonden zij het moeilijk om die Sabbat te zien als gewone dag. Sommigen heiligden daarom voortaan de zondag, anderen de zondag en de Sabbat. Paulus leerde dat in Christus alle dagen gelijk zijn en niet een dag boven de andere staat (Rom.14:5).

Een overgevoelig geweten kan zich ook uiten in een verstikkend zondebesef. Iedere Christen moet een bepaalde mate van zondebesef hebben, maar daartegenover ook een besef van Gods genade die zich o.a. in vergeving, verzoening en liefde naar Zijn kinderen uit. Bij iemand met een overgevoelig geweten kan dit laatste verstikt worden door het zondebesef waardoor de Christen geen ademruimte meer heeft om voort te gaan. God leert in Zijn Woord dat indien we tot berouw en inkeer komen en ons vertrouwen op het verlossend werk van Christus stellen, we zijn vergeven. Hij rekent ons deze zonde niet meer toe, want die zijn afgehandeld door Zijn Zoon (cf.2Kor.5:21). Een Christen leeft in genade en door genade.

Onderzoek de prikkels die je geweten geeft en ga na aan welke maatstaf ze zich spiegelen; Gods Woord of een eigen opgelegde normen.

4. We worden gewaarschuwd tegen een gebrandmerkt geweten (1 Tim 4:2)

Toen Farao zijn "hart" verhardde (Ex. 8:15), was dat niets anders dan dat hij zijn geweten aan het verharden was, aan het dood branden. Het voortdurend negeren van je geweten is niets anders dan het verharden of verbranden. Het wordt stilaan minder en minder gevoelig totdat het uiteindelijk gevoelloos is (zoals de plaats op de huid van vee waar een brandmerk geplaatst wordt ook geen gevoel meer heeft).

Word dus waakzaam wanneer je merkt dat je in bepaalde gebieden van je leven 'gevoelloos' bent geworden of je niet meer geconfronteerd wordt met je geweten. Ga dan na of dit het gevolg is van een geweten dat stilaan verhard. Een verhard geweten geeft geen zondebesef meer en dus ook geen nood meer aan een Redder. Iemand met een verhard geweten kan dus nooit gered worden door Christus en wacht dus een eeuwige verdoemenis in de hel.

East to West

Casting Crowns / Written by Mark Hall and Bernie Herms / © 2007 (BMI)

Here I am, Lord, and I'm drowning in your sea of forgetfulness
The chains of yesterday surround me
I yearn for peace and rest
I don't want to end up where You found me
And it echoes in my mind, keeps me awake tonight
I know You've cast my sin as far as the east is from the west
And I stand before You now as though I've never sinned
But today I feel like I'm just one mistake away from You leaving me this way

Jesus, can You show me just how far the east is from the west
'Cause I can't bear to see the man I've been come rising up in me again
In the arms of Your mercy I find rest
'Cause You know just how far the east is from the west
From one scarred hand to the other

I start the day, the war begins, endless reminding of my sin
Time and time again Your truth is drowned out by the storm I'm in
Today I feel like I'm just one mistake away from You leaving me this way

I know You've washed me white, turned my darkness into light
I need Your peace to get me through, to get me through this night
I can't live by what I feel, but by the truth Your word reveals
I'm not holding on to You, but You're holding on to me
You're holding on to me

Jesus, You know just how far the east is from the west
I don't have to see the man I've been come rising up in me again
In the arms of Your mercy I find rest
'Cause You know just how far the east is from the west
From one scarred hand to the other
One scarred hand to the other
From one scarred hand to the other

Huiswerkopdracht

Lees Psalm 32:1-5

Wat maakt iemand volgens deze psalm gelukkig (welzalig)?

Wat maakte David ongelukkig?

Hoe uitte zich dat in zijn leven?

Toepassing: Onderzoek je hart, je geweten ...

Zijn er bepaalde facetten uit je verleden die aan je knagen, je overladen met een schuldgevoel en maar niet willen verdwijnen? Zo ja, schrijf ze eens beknopt op.

Wat is volgens jou de oorzaak van dit schuldgevoel? Waarom geven deze zaken jou een schuldgevoel?

Wat zegt God in Zijn Woord hierover?

Wat is je conclusie (omcirkel wat volgens jou het juiste antwoord is). Schuldgevoel wegens...

Schuld aan Gods objectieve wet

Schuld aan een subjectieve norm

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 3 BEROUWVOL BELIJDEN

De 17de-eeuwse predikant Thomas Watson schreef ooit: “Kennis zonder berouw en inkeer is niets anders dan een lamp naar de hel”. Kennis van God en Zijn Woord die niet leidt naar berouw en inkeer maakt van ons niet meer dan verlichte personen die met open ogen naar de eeuwige verdoemenis lopen (cf. Heb. 6:4-6). Enkel kennis leidt niet naar verlossing en kan onze schuld dus ook niet kwijtschelden.

In onze grote schoonmaak van het verleden hebben we tot nu toe hoofdzakelijk onze kennis opgepoetst, bijgeschaafd en aangevuld. Zo hebben we het verleden doorheen Gods ogen bestudeerd en zijn we nagegaan of hetgeen ons zo kwelt in ons geweten wordt veroorzaakt door werkelijke schuld tegenover God of door een overgevoelig geweten dat ons een niet-Bijbelse norm voorlegt. Dit is een goed begin, maar lost nog steeds niets op. Schuld verdwijnt niet doordat ze herkend of erkend wordt. De gevangenis zit vol met mensen die hun schuld (h)erkennen, maar dat spreekt hun toch niet vrij.

Er is mogelijk nog een schuld tegenover een persoon die we nog horen te belijden. Niet zomaar de ander op hoogte brengen dat we beseffen dat er dingen zijn mis gegaan in het verleden en ‘zand erover’. Maar het werkelijk berouwvol, in droefheid en schaamte, erkennen van onze schuld, deze ook benoemen en belijden aan de persoon waartegen we hebben gezondigd of bij wie we in schuld staan (cf. 2Kor. 7:9-10). Dit is zeker niet het makkelijkste deel van onze worsteling met het verleden, maar wel een cruciale stap. Hierbij zullen we moeten opletten dat we enkel onze eigen schuld naar voren halen en belijden en deze stap niet zullen gebruiken als een opstap om de schuld van de ander aan te duiden! “Verwijder eerst de balk uit je eigen oog, pas dan zul je scherp genoeg zien om de splinter uit het oog van je broeder of zuster te verwijderen” zei Jezus in de Bergrede (Mat. 7:5).

Omdat iedere schuld zich in hoofdzaak richt tot God³, horen we onze schuld dan ook eerst aan Hem berouwvol te belijden. Dit neemt niet weg dat hieruit volgt dat er naderhand ook naar andere personen een berouwvolle schuldbelijdenis hoort te komen. Maar sowieso eerst naar Hem en daarna eventueel naar andere betrokken personen.

Belijden door berouw

We hebben tot nu toe telkens gesproken over ‘berouwvol’ belijden. Het woord ‘belijden’ is niet vreemd in onze taal. VanDale omschrijft ‘belijden’ als het ‘openlijk uitkomen’ voor iets of het

---

³ Het is goed om geregeld stil te staan bij dit feit, dat zondigen niets anders is dan rebelleren naar God. Wanneer we zondigen verzetten we ons, bewust of onbewust, tegen Gods wet die een afspiegeling is van Zijn karakter, dus van Hemzelf. Daarom schrijft Paulus ook dat we ‘vijanden’ waren van God toen wij nog als ongeredde zondaren wandelden (Rom. 5:8,10). Iedere zondige gedachte of daad treft richt zich tegen Hem.

'bekennen' van iets. Maar wat bedoelen we met berouwvol belijden? Zijn er dan nog andere soorten van belijden? Het feit dat iemand iets bekent toont toch aan dat deze persoon berouw heeft, of niet?

Niet helemaal. Tegenwoordig knopen vele mensen berouwvol belijden samen met een gevoelsdaad. Iets dat voortkomt uit een droefheid of spijt van een bepaalde gebeurtenis of handeling. Men vindt dan meestal de gevolgen die hieruit voort zijn gevloeid erg of emotioneel verbijsterend. Toch is dit niet hetgeen de Bijbel omschrijft als berouw.

Droefheid of spijt getuigen niet altijd van een waar berouw. Dit haalt Paulus ook aan in zijn brief naar de Korintiërs als hij schrijft: "thans verblijdt het mij, niet, dat gij bedroefd zijt geworden, maar dat de droefheid u tot inkeer heeft gebracht; want gij zijt bedroefd geworden naar Gods wil, zodat gij generlei nadeel van ons hebt geleden. Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood" (2Kor.7:9-10). Hij zegt hier dat we op twee manieren droefheid kunnen beleven, naar Gods wil of van de wereld. De een is een Godgericht berouw, de ander een ik-gericht berouw.

Om dit verschil te verduidelijken even een praktisch voorbeeld. Karel heeft net zijn rijbewijs behaald en mag voor de eerste keer met zijn wagen rijden naar een fuif. Vol enthousiasme nodigt hij Pascal uit om samen met hem mee te rijden. Wanneer hij 's nachts terug naar huis rijdt op de autosnelweg, daagt Pascal hem uit om eens te testen hoe snel zijn auto kan rijden. Even twijfelt hij, dan kijkt hij in zijn spiegels en ziet geen enkele andere weggebruiker op de baan. Langzaam drukt hij wat harder en harder op het gaspedaal. De snelheidsmeter stijgt meer en meer tot plotseling de auto begint te tolleren en alles zwart wordt voor zijn ogen. Wanneer hij zijn ogen terug opent merkt hij op dat hij in een ziekenhuis is beland. Naast zijn bed staan de ouders van Pascal met tranen doorlopen ogen. Hun zoon, Pascal, heeft het ongeluk niet overleefd. Karels hart breekt in twee. Woorden schieten hem te kort. Het enige wat hij krijgt verwoord is: "*Het spijt me!*"

Enkele weken gaan voorbij en Karels dagelijks leven gaat weer zijn gewone gang. Ondertussen heeft hij een baan gevonden bij een koerierdienst. Normaal gezien een rustige baan, maar net vandaag heeft hij extra pakjes gekregen om te leveren terwijl hij had beloofd om vandaag op tijd thuis te zijn. Hij kijkt even in zijn spiegels en drukt langzaam wat harder op het gaspedaal...

Karel had werkelijk spijt van het ongeluk. Zijn hart was verscheurd en moest hij de tijd kunnen terugdraaien, had hij zeker niet te snel gereden die nacht. Maar Karels berouw kwam niet voort uit een diep zondebesef. Hij had geen berouw van zijn zonde maar had spijt van de gevolgen van die zonde. Zijn verdriet kwam doordat hij zijn beste vriend had verloren, maar niet door de oorzaak van dit verlies. Zijn berouw was dus naar de wereld, de omstandigheden en dus ik-gericht. Vandaar dat hij al enkele weken later terug dezelfde stommititeit begaat en zijn eigen belangen boven de veiligheid van anderen stelt.

Een godgericht berouw had Karel vol schaamte voor God doen staan. Hij zou dan hebben uitgeroepen tot God: "Heer, tot U heb ik gezondigd! Ik ben een dwaas geweest door enkel te luisteren naar mijn verlangens en mijn trots te laten voeden. Hierdoor heb ik weeral bewezen dat ik mezelf belangrijker vind dan U en mijn naasten. Wilt U me vergeven Heer?"

“Godgericht berouw is een innerlijke verandering van denken, affecties, overtuigingen en toewijding, voortkomend uit een diep ontzag voor God en diepe droefheid over het kwaad wat Hem is aangedaan. Samen met geloof in Jezus Christus veroorzaakt het dat de persoon zich afwent van zonden en keert tot God om Hem heel zijn leven te dienen.”⁴”

Ingrediënten van godgericht berouw:

- *Helderheid van zonden (Lucas 15:17; Hand. 26:18)*
- *Droefheid over zonden (Zach. 12:10; Lucas 7:38; 2 Kor. 7:9; Ps. 51:17; Joel 2:13; Jer.31:19; Luc. 18:13; Jes; 22:12; Ezra 9:3)*
- *Belijden van zonden (2 Sam. 24:17; Neh. 9:2; Lucas 15:18; Richt. 10:10; Ex. 9:27)*
- *Schaamte over zonden (Ez. 43:10; Ezra 9:6; Lucas 15:21)*
- *Haat van zonden (Jer. 36:31; Rom. 7:15, 23; Ps. 109:104; Joh. 2:15; Neh. 5:7; 13:17)*
- *Verlaten van zonden (Ez. 14:6; 33:11; Jes. 55:7; Job. 11:14; Hand. 26:20; 20:21)*

Het belijden van onze zonden is een opdracht die we hebben gekregen van God. Een opdracht die niet altijd even makkelijk is, maar ook niet zomaar gegeven wordt. Zoals steeds zit Gods zegen verborgen in de gehoorzaamheid aan Zijn Woord, Zijn opdrachten. Wanneer we Gods Woord gehoorzamen zal Hij dat ook zegenen. Laten we eens samen gaan kijken naar drie zegeningen die kunnen voortvloeien uit het berouwvol belijden van onze zonden.

1. Belijden van zonde is nodig voor ons welzijn

- “Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de HERE mijn overtredingen belijden, en Gij vergaapt de schuld mijner zonden” (Psalm 32:5).
- “Ik zeide: HERE, wees mij genadig, genees mij, want tegen U heb ik gezondigd” (Psalm 41:5).
- “Ik wil u mijn schuld belijden, door mijn zonden word ik gekweld” (Psalm 38:19, NBV).

Vaak worden mensen die gebukt gaan onder schuldgevoelens, een knagend geweten of verdriet aangeraden om dit te delen met anderen om het op die manier te verwerken en er mee om te leren gaan. “Praten helpt!”, wordt wel eens gezegd. Hierin zit wel een stukje waarheid, maar het mist de essentie van het geheel, de wortel van het probleem. Wanneer iemand neergedrukt wordt door een schuldgevoel of een knagend geweten ten gevolge van een bepaalde zonde in zijn leven, zal dat nooit verdwijnen door er enkel over te praten. In zulk een geval kunnen woorden enkel de schuld wat bedekken, maar niet wegnemen. Het gevolg is dat vroeg of laat deze schuld weer opnieuw naar boven zal komen en weer dezelfde gevoelens of wroeging zal

⁴ Bijbelstudie “Berouw en Inkeer”, Erik Bouman, Bijbelgemeente Ebenezer

teweeg brengen. Dit kan zelfs zo ver gaan dat mensen er letterlijk lichamelijk ziek van worden of depressief raken.

De enige oplossing voor terechte schuldgevoelens en gewetenswroegingen is het belijden van de zonde die ze veroorzaakt. Het in gebed aan de Heer bekend maken dat je hebt gezondigd en niet verder kunt zonder Zijn vergeving. Het belijden van zonden is de eerste stap in verzoening die niet kan of mag overgeslaan worden.

2. Belijden en berouw leiden tot herstel en genezing

- “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1Joh.1:9).
- “Verberg uw aangezicht voor mijn zonden, delg al mijn ongerechtigheden uit. Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest; verwerp mij niet van uw aangezicht, en neem uw heilige Geest niet van mij; hergeef mij de blijdschap over uw heil, en laat een gewillige geest mij schragen” (Psalm 51:11-14).
- “Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. Zalig de man, wiens zonde de Here geenszins zal toerekenen” (Rom.4:7-8).

God heeft de armen van geest en de treurende lief. Hij is barmhartig voor degene die zijn zondigheid inziet en hierom treurt. Wanneer zulk iemand dan tot Hem nadert en zijn schuld belijdt, zal Hij ook zorgen voor verzoening en herstel. Door onze zonde in berouw aan Hem bekend te maken komt er als het ware licht in de donkere kamer, een verlichting van het hart. Waar het hart eerst zwaar en neergedrukt was, wordt het nu verlicht. We stellen hiermee onze binnenkamer, waar al onze gedachten en handelingen uit voortkomen (Spr.4:23), open voor Hem. Dit heeft niet enkel als gevolg dat onze zonden vergeven zijn, maar ook dat er een grote kuis in dit door zonde vertroebeld hart zal worden gehouden door Hem. Daarom belijdt David in Psalm 51 ook zijn zonde samen met de vraag of de Heer zijn hart rein wilt maken. Eigenlijk doet hij niets anders dan de deur van zijn binnenkamer open stellen voor de Heer en vragen of God er met een poetsdoek en dweil doorheen wilt gaan.

Waarom vraagt hij dit aan God en gaat hij niet zelf met dit poetsmateriaal er doorheen? Omdat het scheppen van een nieuw, rein hart een werk is dat enkel God kan, net als het groeien naar het beeld van Jezus een vrucht is van het werk van de Heilige Geest in de harten van Gods kinderen (Gal.5:22,25). Niemand is in staat om zijn hart te doorgronden en te veranderen, dat kan enkel God.

“Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen? Ja, de HERE der heerscharen is een rechtvaardige toetser, die nieren en hart doorziet” (Jer.17:9; 20:12).

Daarom is het voor ons dan ook noodzakelijk om net dat hart open te stellen voor Hem, door onze zonden openlijk aan Hem bekend te maken en te vragen om vergeving. Dit is de enige manier om deze schuldgevoelens en dat wrange geweten aan te pakken, te verwerken en te bannen uit je leven.

3. Belijden van zonde brengt ook stoppen van die zonde met zich mee

- “Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming” (Spr.28:13).

Werkelijk berouw over een zonde uit zich ook in een afkeer ervan. Wanneer iemand zijn zonde inziet en ze met woorden belijdt aan God zal hij ook in zijn daden de strijd tegen deze zonde aangaan (cf. Jac.2:18). Het is een onhoudbare situatie wanneer iemand een bepaalde zonde belijdt aan God en hier toch simpelweg mee verder gaat. We hebben net gezien dat enkel God het hart kan veranderen en dit ook doet wanneer iemand werkelijk berouwvol zijn schuld belijdt aan Hem. Dit zal zich dan ook uiten in een afkeer, een nalaten van deze zonde.

Wil je verlost worden van een schuldgevoel en wrang geweten ten gevolge van een bepaalde zonde? Belijdt dan deze zonde aan God en vraag om een rein hart. Neem dan ook onmiddellijk de beslissing om (indien nodig) te stoppen met je in te laten met deze zonde.

Wat met je naasten?

- “...Gij zult de Here, uw God, liefhebben... en uw naaste als uzelf... En wie is mijn naaste? ... Die hem barmhartigheid bewezen heeft. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, doe gij evenzo” (Lc.10:25-39).
- “Zoals men ijzer met ijzer scherpt, zo scherpt de ene mens de ander” (Spr.27:17).

Of we het nu willen of niet, maar mensen beïnvloeden elkaar. Al hetgeen je op je pad tegenkomt laat bepaalde indrukken, gedachten, gevoelens, reacties enz. na. Hoe prachtig en waardevol is het dan voor onze medemensen, onze naasten, als de woorden van onze mond en de gedachten van ons hart welgevallig zijn voor de Here (cf. Ps. 19:15). Ze zijn dan een ware zegen voor hun. Niet voor niets waarschuwt Salomo, die ontzettend veel wijsheid had gekregen van God (1Kon.4:29:34), om omgang met slecht gezelschap te mijden om te voorkomen dat we het zelf zouden worden (Spr.22:24-25). Ook Paulus geeft dezelfde waarschuwing wanneer hij zegt: “Misleidt uzelf niet; slechte omgang bederft goede zeden” (1Kor.15:33). We worden door God dus duidelijk vermaant om slechte omgang te mijden voor zover we dit kunnen.

Wanneer God zulk een vermaning geeft, staan we er niet altijd bij stil dat deze twee zijden heeft. Als we enerzijds oplettend horen te zijn in het aangaan van bepaalde relaties (met familie, kennissen, vrienden, collega's enz.), wordt er anderzijds ook van ons verwacht dat wij zelf een goede omgang zijn voor anderen. Jij hoort slechte omgang te mijden, maar anderen evenzeer!

Dit bepaalt ons dan bij het tweede deel van berouwvol belijden. Tot nu toe lag vooral de nadruk op het berouwvol belijden naar God, wat natuurlijk de allereerste en meest noodzakelijke stap is voor vergeving, maar hier stopt het niet altijd. Wanneer de zonde die ons schuldig maakte ook anderen, een van onze naasten, heeft gekwetst of mogelijk beïnvloed, horen we deze schuld ook aan hun te belijden.

Dit is niet altijd vanzelfsprekend. Soms vinden we het makkelijker om al onze zonden aan God te belijden dan naar een persoon toe te stappen en één zonde bekend te maken. Wanneer dit het geval is kunnen we niet anders dan besluiten dat ons beeld van God nog steeds te klein is en ons beeld van de mens te groot. Als we volledig bewust zouden zijn van Gods heiligheid, zou dit zeker niet het geval zijn. Ga maar eens na in de Bijbel hoe mensen reageerden als ze ook maar in de buurt kwamen van God (Het volk Israël voor de berg Sinai (Ex.20:18-19), Mozes (Ex.34:8), Jesaja (Jes.6:5), Elia (1Kon.19:13), Daniel (Dan.10:7-8), Saulus (Hand.9:3-4), de 24 oudsten (Op.4) ...).

Ja maar... “Als ik mijn zonden al heb beleden aan God, dan heeft Hij me toch al vergeven? Dus waarom deze barrière overwinnen als we toch al onze zonden hebben gebracht voor de Here en vergeving hebben ontvangen?” Deze vraag zou makkelijk beantwoord kunnen worden met, “Omdat het moet!” of “Uit gehoorzaamheid!” (cf. Mat.5:23-24). Toch wil ik deze vraag ook eens vanuit een ander perspectief beantwoorden door zes redenen op te sommen waarom het belijden van elkaars zonden noodzakelijk zijn⁵. Het belijden van onze zonden aan elkaar kan in het begin nogal pijnlijk zijn, maar het is ook een geschenk voor ons. Het verheerlijkt niet enkel God, maar het helpt anderen ook op talloze manieren. Daarom een aantal redenen die ons zouden moeten motiveren om onze zonden aan anderen te belijden.

1. We voorkomen hindernissen in onze onderlinge relatie

“Enkel belijden (van strijd en zonde) maakt een diepe gemeenschap met elkaar mogelijk, de schaarste ervan verklaart veel van de algemene oppervlakkigheid die te vinden is in onze kerk” (Dallas Willard).

Zonde beschadigt en/of vernietigt relaties. Wanneer we tegen iemand zondigen zorgen schuldgevoelens of wrok voor een bepaalde afstand die enkel door het belijden kan overbrugd worden.

Maar belijden beperkt zich niet perse tot de persoon die we hebben beledigd of gekwetst. Door onze fouten met bepaalde nauwe vrienden te delen, genieten we van de voordelen van rekenschap en een diepere vriendschap. Hiermee wil ik niet zeggen dat dit makkelijk is en niet gepaard gaat met de vrees voor een boze reactie, afwijzing of reputatieverlies bij vrienden. Toch kunnen we er zeker van zijn dat een bepaalde mate van doorzichtigheid naar elkaar bijdraagt tot een groei in vertrouwen en begrip naar elkaar, iets dat noodzakelijk is in een hechte relatie.

2. We voorkomen de vrees voor afwijzing

“De kerk is geen toonzaal waar uitmuntende Christenen etaleren, maar een school waar onvolmaakte mensen onderwezen worden” (Henry Ward Beecher).

“Als anderen dit zouden weten, dan spreken ze nooit meer met me!” Een bekende gedachte of uitspraak? ‘k Denk dat bij velen deze gedachte op een of andere manier wel eens naar voren komt. Zonde brengt schaamte met zich mee, denk maar aan Adam en Eva (Gen.3:10), iets wat we niet zomaar moeten weglachen. Maar we mogen ook niet vergeten dat de gehele Kerk bestaat uit mensen die op een of andere manier worstelen met zonden. Hoe groot is dan de vreugde wanneer vrienden deze worsteling met elkaar kunnen delen en zo draaglijker maken.

Schaamte wil afwijzing teweeg brengen, het gevoel dat God ons heeft verlaten en onze vrienden ons afwijzen. Het belijden van zonden aan God bevrijdt ons van deze schaamte en het belijden van onze zonden aan elkaar bevestigt dat Zijn vergeving en aanvaarding echt zijn. Jezus heeft van Zijn gemeente een plaats gemaakt waar er plaats is voor zulk een doorzichtigheid en groei naar heiliging. In onze strijd tegen de zonde hebben we aanmoediging nodig! En die aanmoediging komt door het belijden van onze zonden.

---

⁵ “Disciplines for Life” part of the “Pursuit of Godliness” series, Sovereign Grace Ministries, p.60-63

3. We voorkomen veroordeling

“Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn” (Rom.8:1).

Veroordeling vloeit voort uit de gedachte of het gevoel van Gods afwijzing. Ondanks dat er voor Christenen geen veroordeling meer is (Rom.8:1), kunnen we ons soms toch door God afgewezen en veroordeeld voelen. Sommigen van ons denken, in hun trots of onwetendheid, dat ons gedrag onze positie voor God bepaalt. Weer anderen laten zich vangen door de beschuldigingen van onze aanklager, satan. Nog anderen hebben een overgevoelig geweten. Ze koesteren niet zozeer de gedachte of het gevoel van Gods afwijzing maar eerder Zijn ongenoegen. “Ik weet dat God mij niet afwijst en veroordeelt, maar Hij is toch misnoegd over mij.”

Door het belijden van onze zonden kunnen anderen, wanneer we beladen zijn door gedachten en gevoelens van Gods afwijzing en veroordeling, vanuit Gods Woord Gods vergeving bevestigen en ons gevoel van veroordeling teniet doen.

4. We voorkomen trots

“Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming” (Spr.28:13).

Niet iedereen worstelt met een overgevoelig geweten. Sommigen hebben zelfs moeite om de zonden te zien in hun leven. De Heilige Geest roept tot hun doorheen een megafoon terwijl zij denken dat Hij het tegen een ander heeft.

Trots weerhoudt ons vaak van het belijden van zonden aan de ander. Ook verbergt het vaak ons besef van bepaalde zonden in ons leven. Zo deed Luther ooit de uitspraak dat hij meer vrees had voor de paus ‘Trots’ in hem dan voor de paus en alle bisschoppen in Rome samen. Gewichtige woorden voor iemand wiens leven letterlijk bedreigd werd. We kunnen niet genoeg stilstaan bij het feit dat trots in ieders hart aanwezig is en op de meest onverwachte en subtiele manieren naar voren komt. Trots moet niet gevoed worden, ze voedt zichzelf. Het is aan ons om deze trots geen kans te geven om te groeien en te smoren in de kiem. Het belijden van elkaars zonden en strijd draagt hieraan bij en voorkomt dat deze trots grond krijgt om te groeien.

5. We voorkomen ziekte

“Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt” (Jac.5:16).

Zonden kunnen letterlijk voor ziekte zorgen, een zieke (zondige) geest kan het lichaam aantasten. Hiermee wil ik zeker niet aantonen dat alle ziekten voortvloeien uit een persoonlijke zonde, laat dat even duidelijk zijn! Toch mogen we het effect van de zonde en het nauwe verband tussen lichaam en geest in ons leven niet ontzien. Denk aan voorbeelden als Uzzia (2Kron.26:16-23) en de gelovigen in Korinthe (1Kor.11:29-30).

Belijden kan in zulke gevallen genezing brengen doordat het licht brengt in je ziel of geest waardoor deze gereinigd wordt met als gevolg dat het lichaam ook weer beter gaat functioneren.

Wanneer ikzelf voor een grote opdracht sta, het geven van een studie of het doen van een grote klus thuis, merk ik aan mijn lichaam wanneer ik in dit alles teveel op mezelf vertrouw. Wanneer mijn rug begint te knagen en ik makkelijk geïrriteerd raak, weet ik dat er een onbalans is in mijn geest en ik teveel op mezelf vertrouw. Wanneer ik dan uiteindelijk mijn gedachten en zorgen deel met God, maar ook mijn vrouw, merk ik dat de lichamelijke klachten terug verdwijnen. Stress en rugklachten gaan bij mij hand in hand.

6. We voorkomen een eenzame strijd

“Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels... En bidt daarbij met aanhoudend bidden... voor alle heiligen” (Ef.6:11,18).

Te weinig beseffen wij als Christenen de ernst van de geestelijke strijd die er rondom ons gevoerd wordt. Satan gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar mensen die hij kan verslinden (1Pet.5:8). Overheden, machten, wereldbeheersers van de duisternis en boze geesten in de hemelse gewesten (Ef.6:12) zijn er op uit om enerzijds mensen van God weg te houden door leugens en bedrog te verspreiden en anderzijds de kinderen van de Heer te verlammen⁶. Laat niemand denken dat hij sterk genoeg is om deze strijd alleen aan te gaan! Paulus benadrukt dit ook dat we deze strijd, met onze wapenuitrusting, horen aan te gaan met een aanhoudend bidden voor... alle heiligen. Christenen zijn een eenheid in de strijd tegen zonde, de wereld en satan. Laten we dat dan ook uitleven door elkaar te ondersteunen in woord en daad én gebed! Maar hoe kan ik nu weten waar de strijd van mijn vriend plaats vindt als hij het me niet verteld? Juist ja, belijden opent deze deur en geeft de mogelijk aan anderen om steun te bieden in deze strijd.

---

⁶ Zie ook Appendix 2 “Gedachten tijdens verzoeken” voor een praktisch voorbeeld.

Stained Glass Masquerade

Casting Crowns / Written by Mark Hall and Nichole Nordeman / © (BMI)

Is there anyone that fails
Is there anyone that falls
Am I the only one in church today feelin' so small

Cause when I take a look around
Everybody seems so strong
I know they'll soon discover
That I don't belong

So I tuck it all away, like everything's okay
If I make them all believe it, maybe I'll believe it too
So with a painted grin, I play the part again
So everyone will see me the way that I see them

Are we happy plastic people
Under shiny plastic steeples
With walls around our weakness
And smiles to hide our pain
But if the invitation's open
To every heart that has been broken
Maybe then we close the curtain
On our stained glass masquerade

Is there anyone who's been there
Are there any hands to raise
Am I the only one who's traded
In the altar for a stage

The performance is convincing
And we know every line by heart
Only when no one is watching
Can we really fall apart

But would it set me free
If I dared to let you see
The truth behind the person
That you imagine me to be

Would your arms be open
Or would you walk away
Would the love of Jesus
Be enough to make you stay

Huiswerkopdracht

Lees Psalm 38

Wat smeekt David tot God en wat heeft hem in deze situatie gebracht (vers 1-4)?

Hoe uitte zich dat in zijn leven (vers 5-15)?

Waarom bracht hem deze situatie (vers 16-19)?

Waarom deed hij dit (vers 21-22)?

Toepassing: Zoektocht naar onbeleden zonden...

Zijn er bepaalde zonden in je leven die geregeld op de meest onverwachte manieren naar voren komen in je gedachten? Zo ja, schrijf ze eens beknopt op.

Heb je deze al berouwwol beleden aan God? (Indien neen, waarom niet?)

Waren er andere personen betrokken bij deze persoonlijke zonde? Zo ja, heb je ook al aan hen deze zonde beleden en daarbij om vergeving gevraagd? (Indien neen, waarom niet?)

Zijn er personen in je leven waarmee je een bepaalde mate van doorzichtigheid toont betreffende de persoonlijke strijd tegen de zonde?

WAT MAAKT JOU HET MEEST NERVEUS OM EEN ZONDE TE BELIJDEN AAN EEN ANDER?

- ANGST DAT HET SPREKEN OVER DEZE ZONDE DE ZONDE NOG MEER MACHT GEEFT OVER MIJN LEVEN.
- ANGST DAT DE ANDER HET NIET ZOU BEGRIJPEN.
- ANGST DAT IK UIT DE KERK ZOU WORDEN GEZET.
- ANGST DAT IK VERNEDERD ZAL WORDEN.
- ANGST DAT DE ANDER MIJN ZONDE VERDER ZAL VERTELLEN AAN ANDEREN.
- OVERIG

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 4 VERGEVING

Goed en kwaad zijn begrippen waarvan het bestaan door iedereen, gelovig of ongelovig, erkend wordt. Enkel dat al toont aan dat de universele wet die God in de harten van iedere mens heeft geplaatst (Rom.2:14-15) nog steeds actief is en mensen een (moreel) onderscheid doet maken tussen bepaalde woorden en/of daden. Iedere godsdienst of religie is zichzelf dan ook verplicht een verantwoording te geven over de oorsprong van en de verhouding tussen beide begrippen. Allen zijn ze er mee eens dat de mens er van droomt om te leven in een wereld zonder kwaad, maar dat om dit te bereiken op een of andere manier met het kwade moet worden afgerekend.

Sommigen lossen dit op door het kwade te vergelden (of zelfs te overtroeven) met het goede. Dus hoe meer kwaad ik doe in mijn leven, hoeveel te meer goed ik hoor te doen om de weegschaal (het oordeel) uiteindelijk naar het goede te laten wijzen (bv. Islam). Anderen maken er een heus groepsgebeuren van en proberen samen met hun individuele en gezamenlijke goede werken zoveel mogelijk mensen zo dicht mogelijk bij God te brengen om hun daarna door boetedoening (zoals het vagevuur) uiteindelijk stap voor stap over de eindstreep te dragen (bv. Katholicisme). Weer anderen houden de schijn hoog en trachten door vele ogenschijnlijke goede arbeid zichzelf in de hemel te loodsen (bv. Judaïsme (Joden), Jehova's getuigen). Nog anderen denken het kwade in hun leven stilaan te laten afnemen door in hun huidig leven iets of wat hun best te doen en in een volgend leven daar weer wat verder op te bouwen om zo uiteindelijk een heilig leven te hebben na verscheidene reïncarnaties (bv. Boeddhisme, Hindoeïsme). Dan heb je ook nog bepaalde groepen die beweren door bepaalde stappen (die elk financieel vergoed moeten worden) dichter en dichter bij het goddelijke, het zondeloze, te geraken en zo het kwade weg te bannen (bv. New Age). Zo zijn er nog tal van andere dwalingen op te sommen die elk op hun manier afrekenen met het duidelijk aanwezige kwaad onder de mensen. Allen zijn ze het er over eens dat het kwade niet simpelweg kan gestopt worden en dat het kwade dat reeds werd geschied niet zomaar verdwijnt, er moet iets mee gebeuren. Ook zijn ze er allen over eens dat misdaden en andere vormen van kwaad niet zomaar 'vergeven' of kwijtgescholden kunnen worden.

Te midden van al deze dwalingen, die de mensen hopeloos maken of vullen met ijdele hoop, is er één waar geloof dat een hoop biedt aan de mensheid, een hoop die buiten hun zelf ligt. Een hoop op vergeving van al hun kwaad, al hun zonden en een relatieherstel met hun Schepper.

Vergeving is een van de dingen die het Christendom onderscheidt van alle andere religies en godsdiensten. Daarnaast is het ook een van de meest misgrepen begrippen. Vergeving wordt te vaak gekoppeld aan het aanbieden van excuses of het simpelweg zeggen van 'sorry'. Ondanks dat dit beleefde gebruiken zijn kunnen ze niet gekoppeld worden met vergeving zoals deze wordt omschreven in Gods Woord.

Vergeving is het enige dat schuldgevoelens voor eens en voor altijd kan en doet verdwijnen! Het is dan ook van groot belang om een goed beeld te hebben van wat vergeving nu werkelijk inhoud om te

kunnen begrijpen wat het werkelijk betekend wanneer God vergeving schenkt en wat de gevolgen daarvan zijn. Als de realiteit van Gods vergeving tot je doordringt, zal dit je veel emotionele pijn en onnodige ongegronde schuldgevoelens besparen.

Vergeving door de ogen van God

- “Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jer.31:34).
- “In die dagen en te dien tijde, luidt het woord des HEREN, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, maar zij is er niet, en de zonden van Juda, maar zij zijn niet te vinden; want Ik zal vergeving schenken aan wie Ik doe overblijven” (Jer.50:20).
- “Als Gij, HERE, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt” (Ps.130:3-4).
- “Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons” (Ps.103:12).
- “Ik, Ik ben het, die uw overtredingen uitdelg om Mijnentwil en Ik gedenk uw zonden niet” (Jes.43:25).
- “Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk” (Jes.44:22).
- “Gij hebt al mijn zonden achter uw rug geworpen” (Jes.38:17).
- “Hij zal onze ongerechtigheden vertreden. Ja, Gij zult al onze zonden werpen in de diepten der zee” (Micha 7:19).

Vergeving van zonde is iets dat enkel God kan schenken. Niemand anders heeft het gezag en de mogelijkheid om de zonden van een zondig mens te vergeven. Wanneer God iemand zijn overtredingen vergeeft zal Hij deze niet meer gedenken. De schuld van de overtreding zal nergens meer te vinden zijn, volledig uitgedelgd, weggevaagd als een nevel. Vergeving van zonden betekend bij God dat deze zonden als het ware in de diepten der zee worden geworpen en nooit meer naar boven zullen worden gehaald. Hij vergeet de zonden niet, want Hij is immers alwetend, maar Hij zal ze nooit meer tegen jou of anderen gebruiken.

Corrie ten Boom zei het zo over vergeving:

«God werpt onze zonden in de zee en zet er een bordje bij met de woorden: ‘Verboden te vissen’. »

Hoe moeilijk het ook te vatten is voor ons als ‘wraakgierige’ mensen, de almachtige soevereine God is in staat om zonden te vergeten en nooit meer in herinnering te brengen. God kan definitief een punt zetten achter iemands zondeschuld. In de zegen van Gods vergeving mogen we genieten en vreugde vinden!

Onmogelijk toch mogelijk

- “De HERE is lankmoedig en groot van goedertierenheid, vergevende ongerechtigheid en overtreding, hoewel Hij zeker niet ongestraft laat” (Num.14:18a).
- “En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genade” (Ef.1:7).
- “Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (2Kor.5:21).

Hoe kan God schuld wegvagen? God is toch een heilige en rechtvaardige God die niets ongestraft kan laten (Num.14:18)? Is God dan toch in staat om compromissen te sluiten met Zichzelf? Kan Hij dan bepaalde eigenschappen van Zichzelf tijdelijk negeren of zelfs verloochenen?

Neen, absoluut niet! God is een onveranderlijke God die altijd dezelfde is en Zichzelf niet kan verloochenen (2Tim.2:13). Alle besluiten die Hij maakt en ten uitvoer brengt zijn steeds volledig in lijn met Zijn karakter.

Hoe kan Hij dan zonden en overtredingen zomaar vergeven? Dan moet Hij toch wel op een of andere manier water bij de wijn doen?

Om dit beter te kunnen begrijpen is het goed om even bij het woord 'vergeven' stil te staan. In Van Dale wordt 'vergeven' omschreven als het werkwoord van vergiffenis schenken, het niet langer aanrekenen of kwijtschelden van iets. Deze beschrijving duwt ons in de richting, maar raakt nog niet de bodem van wat vergeving nu werkelijk betekend. Toen Jezus in Lc.7:48 zei tegen de vrouw dat haar zonden vergeven waren gebruikte Hij het Grieks woord *aphiemi* wat een werkwoord is van *apo* (voorvoegsel van scheiding of oorsprong) en *hiemi* (zenden, een intensieve vorm van *eimi*, gaan). Hij zei eigenlijk letterlijk dat de zonden van de vrouw van haar werden gescheiden en weggezonden.

Veel mensen denken dat God bij het vergeven van zonden de zonden als het ware simpelweg weg gomt. Ze menen dat God zonden kan vernietigen en ze zo omvormen dat ze niet meer bestaan. Dit is echter niet wat vergeven betekend. Bij het vergeven van zonden worden de zonden gescheiden van de persoon en weggezonden, maar niet vernietigd. De zonden, met de bijhorende schuld, blijven bestaan.

Omdat we al eerder zagen dat God zonden niet zomaar kan vergeten of ongestraft laten kunnen we nu de vraag stellen waar deze zonden nu naar toe zijn gezonden? Hoe heeft God deze zonden uiteindelijk toch kunnen 'verwerken' zonder ook maar één facet van Zijn karakter te verloochenen? Het antwoord hierop vinden we bij Jezus! Al de zonden die de Vader ooit heeft en ooit zal vergeven werden weggenomen van de vergeven zondaren en gezonden naar Jezus toen Hij aan het kruis hing. Alle weggenomen zonden werden op Jezus geplaatst en Hij onderging daarvoor Gods toorn, de straf die bij deze zonden hoorde. Door Jezus was het voor de Vader mogelijk om schuld bij mensen weg te nemen zonder Zichzelf te verloochenen. Onmogelijk werd hierdoor mogelijk. De voltooiing van dit gebeuren vinden we terug in Jezus laatste woorden wanneer Hij zei: "Het is volbracht!" (Joh.19:30).

Hierdoor kunnen wij vrede vinden in de woorden van Jesaja: "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jes.1:18).

Lees het onderstaande gedicht van een onderwijzer uit het lager onderwijs eens:

Met een trillende lip kwam hij bij mijn bureau aan.
De les was net voorbij gegaan.

‘Meester, heeft u een nieuw blad voor mij?
Mijn ander heb ik verknoeid, ik ben helemaal niet
blij.’

Toen nam ik zijn blad, vuil en één grote vlek.
En gaf hem een nieuw blad, zonder één gebrek.

Ik gaf hem troost en ook nog moed.
‘Begin maar opnieuw en doe het goed.’

Met een trillend hart kwam ik bij Gods troon aan.
De dag was net voorbij gegaan.

‘Heer, heeft u een nieuwe dag voor mij?
Mijn ander heb ik verknoeid, ik ben helemaal niet
blij.’

Toen nam Hij mijn dag, vuil en één grote vlek.
En gaf mij een nieuwe dag, zonder één gebrek.

Hij gaf mij troost en ook nog moed.
‘Begin maar opnieuw en doe het goed.’

Te grote schuld

- “Een der Farizeeën nodigde Hem om bij hem te komen eten; en Hij kwam in het huis van de Farizeeër en ging aanliggen. En zie een vrouw, die in de stad als zondares bekend stond, bemerkte, dat Hij aan tafel was in het huis van de Farizeeër. En zij bracht een albasten kruik met mirre, en zij ging wenende achter Hem staan, bij zijn voeten, en begon met haar tranen zijn voeten nat te maken en droogde ze af met haar hoofdhaar, en kuste zijn voeten en zalfde ze met de mirre. Toen de Farizeeër, die Hem genodigd had, dat zag, zeide hij bij zichzelf: Indien deze [de] profeet was, zou Hij wel weten, wie en wat deze vrouw is, die Hem aanraakt: dat zij een zondares is. En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Simon, Ik heb u iets te zeggen. Hij zeide: Meester, zeg het.
Een schuldeiser had twee schuldenaars. De een was hem vijfhonderd schellingen schuldig, de ander vijftig. Toen zij niet konden betalen, schonk hij het hun beiden. Wie van hen zal hem dan het meest liefhebben? Simon antwoordde en zeide: Ik onderstel, hij, aan wie hij het meeste geschonken heeft. Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geoordeeld. En Zich naar de vrouw wendende, zeide Hij tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water voor mijn voeten hebt gij Mij niet gegeven, maar zij heeft met tranen mijn voeten nat gemaakt en ze met haar haren afgedroogd. Een kus hebt gij Mij niet gegeven, maar zij heeft, van dat Ik binnengekomen ben, niet opgehouden mijn voeten te kussen. Met olie hebt gij mijn hoofd niet gezalfd, maar zij heeft met mirre mijn voeten gezalfd. Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, al waren zij vele, want zij betoonde veel liefde; maar wie weinig vergeven wordt, die betoont weinig liefde. En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven” (Lc.7:36-49).

Soms worden Christenen beladen met schuldgevoelens uit het verleden door een verkeerd of beperkt besef van vergeving. Bewust of onbewust leeft er dan de gedachte dat God niet alle schuld kan vergeven of dat ieder mens toch nog eerst een bepaald niveau van rechtvaardigheid moet behalen om volledige vergeving van zonden te verkrijgen bij God. God snijdt als het ware de korstjes van de boterham, maar het brood moeten wij toch nog zelf op te eten. Hoe oprecht en hoe serieus deze worsteling ook mag zijn, ze is gebaseerd op een leugen en een verkeerd besef van vergeving.

Simon de farizeeër was ook zulk een persoon die leefde met deze gedachten. Hij dacht door een bepaalde rechtvaardigheid na te leven minder vergeving nodig te hebben bij God dan andere

zondaren. Jezus liet echter zien dat niemand in staat is door eigen werken zijn zondes Schuld af te lossen (cf. Rom.3:10) door middel van een gelijkenis. In die gelijkenis sprak Hij over drie personages; de schuldeiser (God), schuldenaar met 50 schellingen schuld (Simon) en schuldenaar met 500 schellingen schuld (vrouw). Beide schuldenaars konden hun schuld niet betalen, waarmee Jezus aan Simon duidelijk wou maken dat ook hij met zijn ogenschijnlijke rechtvaardigheid schuldig stond voor God en nood had aan Zijn genade. De schuldeiser beslist om genade te verlenen door de schuld van beide schuldenaren op te heffen, dus de schuld kwijt te schelden. Jezus stelt daarbij de vraag aan Simon wie van de schuldenaars nu het meeste liefde zou hebben voor de schuldeiser. Simon kon daarbij niet anders dan toegeven dat de grootste schuldenaar het meeste liefde zou hebben voor de schuldeiser. Jezus liet hiermee het verband zien tussen liefde en genade. **Hoe groter iemand zijn nood ziet aan genade, hoe groter zijn liefde zal zijn voor de Persoon die deze genade schenkt.** Hij toonde dit ook aan door de liefdevolle daden van de vrouw te vergelijken met de ontvangst die Simon Hem had gegeven.

Wanneer iemand beladen wordt door grove zonden uit het verleden, berouw heeft van deze daden en vergeving vraagt aan de Vader, zal Hij deze ook met plezier schenken. Hij weet daarbij dat de mate van genade die Hij schenkt evenredig zal terugkeren in liefde en aanbidding voor Hem. Zie de grootte van je zonde dus niet als een belemmering om tot Hem te komen, maar eerder als een middel dat kan en mag gebruikt worden, in genade, om Hem evenredig dankbaar te zijn hiervoor.

Niet één persoon leeft rechtvaardig in de ogen van de Heer en iedereen heeft nood aan genade van God! De meest ogenschijnlijk rechtvaardige persoon hier op aarde zal zonder smeken om genade en vergeving niet tot de Heer kunnen komen, zo ook de meest verdorven zondaar.

Ons gebed mag zelfs zijn dat Hij onze overtredingen meer en meer onthult in ons leven zodat we meer en meer bewust worden van wat ons allemaal vergeven werd dankzij Christus. **Hoe meer besef we hebben van onze zondige staat, hoe meer we zullen inzien wat de genade van God inhoud.** Hoe meer we de genade van God zien in ons leven, hoe meer we Hem kunnen en zullen liefhebben. Hoe meer we Hem liefhebben, hoe meer we Hem zullen loven en prijzen. Hoe meer we Hem loven en prijzen, hoe meer Hij verheerlijkt wordt en is dat niet het doel van de mens? **We mogen dus stellen dat een diep zondebesef Hem verheerlijkt.**

Vergeving door geloof

- “En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven... Uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede!” (Lc.7:48,50).
- “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus” (Rom.5:1).
- “Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Rom.10:1).
- “Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn” (Rom.8:1).
- “Wie zal uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het, die rechtvaardigt; wie zal veroordelen? (Rom.8:33-34).
- “Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet” (Heb.11:1).

Hoe kan ik nu zeker weten dat mijn zonden vergeven zijn? Zijn er speciale tekenen die ik moet achterhalen? Zijn er bepaalde rituelen of sacramenten die mij de zekerheid kunnen geven dat mijn

zonden vergeven zijn? Kan een bepaald gebed mij de garanties bieden? Moet ik hier speciale dingen voor doen? Neen, de Heer heeft in Zijn wijsheid het zo bepaald dat enkel het 'geloof' deze zekerheid geeft. Doorheen alle situaties en omstandigheden, gedachten en gevoelens kunnen we enkel geloven dat onze zonden vergeven zijn. Er is niets of niemand anders die jou de zekerheid kan geven. Het draait enkel en alleen om jouw persoonlijk geloof.

Daarom is het ook goed, wijs, zelfs noodzakelijk om je geloof te toetsen en na te gaan waar het op gebaseerd is. Vele mensen hun geloof is gebaseerd op vertelsels van mensen of op bepaalde gevoelens en verlangens. Helaas zijn dit allemaal luchtballonnen die vroeg of laat een voor een doorpikt worden. Wil dus iemand de zekerheid hebben dat zijn zonden zijn vergeven, kan dit niet buiten Gods Woord om. De Bijbel, Gods Woord is de enige objectieve maatstaf die wij van God hebben gekregen om ons geloof te toetsen aan de waarheid.

Praktisch betekent dit dat ik weet dat mijn zonden vergeven zijn omdat de Bijbel zegt dat eenieder die zijn vertrouwen op Jezus stelt als zijn persoonlijke Verlosser van de zonden en Hem erkent als Heer in zijn leven vergeving ontvangt (Rom.10:9). God zegt dit in Zijn Woord en ik vertrouw daarop, ik geloof dat. Vergeving van zonden wordt dus niet verkregen door ook maar iets van mezelf maar volledig dankzij Christus en in geloof.

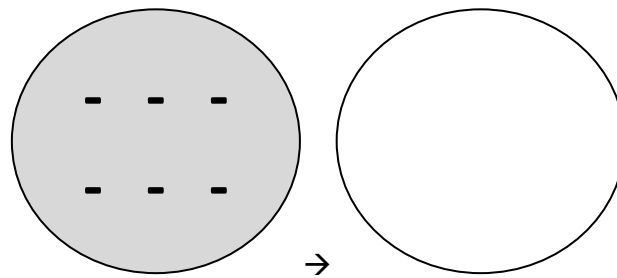
Wanneer schuld uit het verleden blijft achtervolgen en je wordt ingefluisterd dat die zonden te groot zijn om vergeving te ontvangen, is het net dat geloof in Gods Woord dat ons bepaalt dat we vergeven staan voor de Vader en er niemand meer is die ons kan en zal veroordelen. Door dit geloof in het genoegzaam werk van Christus hebben wij vrede en mogen wij ook leven vanuit die vrede.

Meer dan vergeving

- "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" (2Kor.5:21).
- "Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden (Rom.5:19).
- "Ik verblijd mij zeer in de HERE, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld" (Jes.61:10).

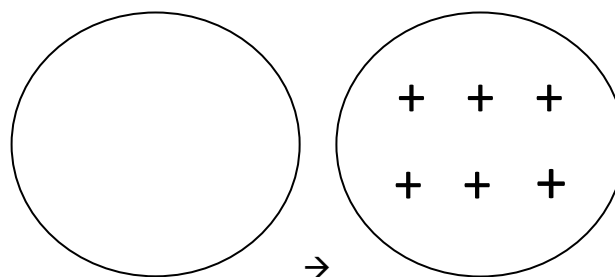
Ondanks dat we in dit gedeelte specifiek hebben stilgestaan bij vergeving, lijkt het mij noodzakelijk om nog een ander aspect van de verlossing die wij hebben in Christus toe te lichten, de rechtvaardigmaking. Het zou een genadevol geschenk zijn van God wanneer Hij enkel onze zonden zou vergeven en dus niet meer toerekenen aan ons. Het zou ons niet meer schuldig doen staan voor Hem. Maar daarbij zou het ons ook niet rechtvaardig doen staan voor Hem. Het zou ons (hypothetisch) neutrale mensen maken die nog steeds niet Zijn wet zouden hebben vervuld, nog steeds geen gehoorzaamheid aan Hem hebben bewezen en dus nog geen recht hebben op de zegeningen die hieruit voortvloeien. God zou als het ware de straf die ons toekwam door onze ongehoorzaamheid aan Zijn opdracht kwijtschelden, maar de opdracht zou nog steeds onvervuld

blijven. Onderstaande afbeelding⁷ geeft visueel weer wat vergeving van zonden inhoud. De grijze cirkel vol minnetjes wordt bij vergeving witgewassen, leeggemaakt.

VERGEVING VAN ZONDEN

God, die barmhartig is, ging in Zijn genade en liefde veel verder dan enkel onze zonden kwijt te schelden. Hij nam niet enkel de straf die wij hoorden te krijgen door onze ongehoorzaamheid weg, maar vervulde ook nog eens de opdracht die wij hoorden te doen, gehoorzaamheid aan Zijn wet. Hier staan we niet altijd evenveel bij stil, toch is dit iets dat we niet uit het oog mogen verliezen. **Gods grootste liefde en zegeningen zitten niet in het feit dat onze zonden vergeven zijn, maar in het feit dat Hij ons als rechtvaardig ziet.** De volgende afbeelding laat zien wat dit betekent voor de vergeven zondaar. De lege cirkel wordt gevuld met allemaal plusjes.

GEVULD MET CHRISTUS' RECHTVAARDIGHEID

Waar komt deze rechtvaardigheid dan vandaan? Is dat een fictief iets? Neen, dit is de rechtvaardigheid die Jezus hier op aarde heeft volbracht. Jezus leefde hier ruim dertig jaar op aarde zonder ook maar een fractie van een seconde toe te geven aan de zonde, Hij doorstond alle beproevingen en verzoeken volledig zoals God het voorschrijft in Zijn wet, volledig conform Gods wil (Heb.4:15). Over deze rechtvaardigheid spreken we.

Terwijl bij vergeving onze zonden werden gescheiden van ons en weggezonden, werd bij de rechtvaardigmaking Christus' rechtvaardigheid aan ons gekoppeld (2Kor.5:21). Het is dus dankzij dit volledige en voltooide werk van Christus dat we mogen weten dat alle, werkelijk alle zondelast, van ons als Christenen is weggenomen en God de Vader ons voor altijd zal zien door de rechtvaardigheid van Zijn Zoon Christus. **Véél werd ons vergeven, nog méér werd ons toegerekend!**

⁷ Overgenomen uit "Systematic Theology", Wayne Grudem, p.725-726.

Completely Done

© 2009 Sovereign Grace Worship (ASCAP)

What reason have I to doubt

Why would I dwell in fear

When all I have known is grace

My future in Christ is clear

My sins have been paid in full

There's no condemnation here

I live in the good of this

My Father has brought me near

I'm leaving my fears behind me now

Chorus

The old is gone, the new has come

What You complete is completely done

We're heirs with Christ, the victory won

What You complete is completely done

I don't know what lies ahead

What if I fail again

You are my confidence

You'll keep me to the end

I'm leaving my fears behind me now

Huiswerkopdracht

Beschrijf eens met eigen woorden wat vergeving betekend.

Hoe kan een heilige en rechtvaardige God vergeving schenken aan zondaars?

Als God jou heeft vergeven, wat zou dat dan betekenen voor jou?

Als je op de dag van het Oordeel voor de troon van God zou staan, hoe zou je jezelf dan verantwoorden voor God?

Zou God dit antwoord voldoende vinden om je eeuwig leven te schenken? Waarom wel of niet?

Wat zijn de gevolgen voor je dagelijkse wandel en gedachten wanneer je weet dat je vergeven bent? Hoe kan je dit praktisch vorm geven?

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 5 VERGEVEN

In onze studie over het verleden hebben we ons tot nu toe vooral bezig gehouden met ónze pijn en óns verdriet. We hebben gezien hoe God naar ons verleden kijkt en hoe Hij alles regisseert naar Zijn volmaakte wil. We hebben onderzocht hoe we onze schuldgevoelens horen te toetsen en onze zonden te belijden. In het vorige deel hebben we gezien wat vergeving nu werkelijk is en hoe we vergeven kunnen worden. Maar als we spreken over verdriet uit het verleden, zijn er nagenoeg altijd nog andere personen bij betrokken geweest. Mensen die mee hebben geleden en mensen die bepaalde dingen hebben veroorzaakt of in de hand hebben gewerkt. Zelden blikken we terug naar het verleden zonder herinnerd te worden aan bepaalde personen. Deze herinneringen kunnen positief en bemoedigend zijn, maar ze kunnen ook hard, pijnlijk en wraakroepend zijn. Er kunnen personen zijn die in je verleden veel schade hebben aangericht. En ook al mag je dan ondertussen wel beseffen dat de Heer ook die personen je levenspad heeft laten kruisen, toch kan je dan nog steeds met een bepaald ongemak aan hun denken en met moeite de wraakgevoelens in toom houden. *“Ik tolereer dat hij hier op aarde nog rondloopt, maar het is te hopen voor hem dat ik hem nooit meer onder ogen kom!”*, kan een gedachte zijn. Hoe gaan we nu om met deze personen die zulke diepe sporen hebben achtergelaten in je hart. Ook al kom je ze niet meer tegen in je leven, toch blijft de herinnering aan hun in je hoofd ronddolen en geregeld in je gedachten naar voren komen.

Een onverzoenlijke geest als instrument van satan

- “En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing. Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid” (Ef.4:30-31).
- “Haat verwekt krakelen (ruzie), maar liefde bedekt alle overtredingen” (Spr.10:12).
- “Het is duidelijk, wat de werken van het vlees zijn: ...veten, twist, afgunst, uitbarstingen van toorn... , waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven” (Gal.5:19-21).
- “Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven” (Rom.8:13).
- “Wie gij nu iets vergeeft, die vergeef ik het ook; want heb ik iets vergeven, gesteld dat ik iets vergeven heb, dan was het om uwentwil voor het aangezicht van Christus, opdat de satan op ons geen voordeel mocht behalen” (2Kor.2:10).

Wanneer we louter naar onze eigen verlangens kijken, hebben we al gauw de neiging om alles behalve een vergevingsgezinde houding aan te nemen. Onze oude natuur heeft niet liever dan een onverzoenlijke geest, een geest die zichzelf als het meest kostbare ziet en graag alles uit de weg ruimt wat haar belemmert. Ondanks dat we als Christenen een nieuwe natuur hebben gekregen, is de invloed van de oude nog niet helemaal gebannen uit ons leven en tracht deze terug terrein te

winnen in je hart. Het is daarom niet vreemd wanneer een Christen moeite heeft om iemand te vergeven. Toch mag deze strijd niet onderschat worden en hoort eenieder die worstelt met onverzoenlijke gedachten deze gedachten volledig uit te moorden (cf. Rom.8:13).

Warren Wiersbe schreef het volgende over een onverzoenlijke geest:

“De gelovige met bitterheid en wrok in zijn hart geeft de duivel een goede ingang! Wrok en bitterheid belemmeren de Geest om in ons leven te werken en beroven ons van de kracht die we nodig hebben om de duivel te weerstaan. De oude natuur koestert wrok en bitterheid.

De enige remedie is vergevingsgezindheid. Als iemand je kwaad berokkent, vergeef hem dan. In Matteüs 18:15-17 geeft Jezus ons eenvoudige stappen om na te volgen. Hij spoort ons aan om het zo snel mogelijk met elkaar in orde te maken (Matteüs 5:23-26). Hoe langer je wrok koestert, hoe meer invloed satan in je leven zal hebben. In mijn jaren pastoraat heb ik gezinnen, zondagschoolklassen en hele gemeenten kapot zien gaan doordat Christenen elkaar niet vergaven. Zelfs als de andere partij jou niet vergeeft, moet jij hem vergeven. Je kunt de ander niet dwingen om jou te vergeven, maar je kunt er wel op toezien dat satan in jouw eigen leven verslagen wordt.”⁸

Een onverzoenlijke geest veroorzaakt ruzie, haat en wrok. Een geest die helemaal niet wil vergeven verzet zich tegen het werk van Gods Geest in ons, waardoor de vruchten van de Geest in ons leven, zoals liefde, blijdschap, vrede, vriendelijkheid, zachtmoedigheid en zelfbeheersing, weerhouden worden. We spelen dan in satans kaart en halen mogelijk Gods vaderlijke tuchtiging⁹ over ons (cf. Heb.12:5-8).

Vergeven is een besluit en verzoening een proces

Vergeven is een opdracht waardoor God ook duidelijk laat zien dat vergeven een wilsbesluit is dat los staat van gevoelens of situaties. Toch wil vergeven niet zeggen dat hetgeen er in het verleden gebeurd is geen, mogelijk blijvende, sporen achterlaat. Vaak is de relatie verstoort en het vertrouwen beschadigt. Dit zijn plooiën die niet zomaar terug gladgestreken zijn, zelfs niet als de betrokken partijen elkaar vergeven. Vergeving is een keuze, verzoening een proces. Ook al is er na de zonde berouw, de gevolgen van de zonde zijn vaak nog lang merkbaar en mogelijk niet meer uitwisbaar.

Als kind was ik een redelijk sterke knaap die meestal net iets meer kon tillen dan de rest van mijn leeftijdsgenoten. Trots als ik was buitte ik mijn lichaam graag uit om zwaarder en zwaarder te tillen. Tja, zo kreeg je aanzien in de groep en werd je ego opgekrikt. De wortel van deze houding was trots en hoogmoed. Toen ik zesentwintig jaar was, mocht ik de tol van deze zondige houding betalen en werd ik geopereerd omdat ik een hernia had. Nu ik ouder ben en terugkijk naar mijn dwaasheid heb ik berouw van deze dwaze houding en mag ik weten dat God ook die zonden heeft vergeven. Toch

---

⁸ Warren Wiersbe, *“De duivel ontmaskerd”*, Voorhoeve, 2009, p.96

⁹ Gods vaderlijke tuchtiging mogen we niet verwarren met Gods rechterlijke toorn. God straft Zijn kinderen als een Vader wanneer ze moedwillig zondigen (cf. Heb.12:5-8). Dit doet Hij in liefde om zo Zijn kind te doen groeien naar het beeld van Jezus. Gods rechterlijke toorn is de woede die over alle goddelozen zal komen wanneer Hij als Rechter hun onrechtvaardigheden zal veroordelen (Rom.2:5). Deze toorn is genadeloos terwijl de Vaderlijke tuchtiging vol van genade is.

weet ik ook dat ik mijn leven lang met een zwakke rug zal moeten leven die om extra aandacht vraagt. Ook al zijn je zonden vergeven, de gevolgen blijven je hier op aarde nog vaak achtervolgen.

Iemand vergeven wil ook niet zeggen dat de relatie daarna vlekkeloos kan worden hersteld. In sommige gevallen zullen er andere of bijkomende afspraken moeten gemaakt worden. Denk aan de man die zijn vrouw bedroog en daarna berouwvol om vergeving vraagt. Hoe vergevingsgezind de vrouw ook mag zijn, het wederzijds vertrouwen is geschaad en dient terug opgebouwd te worden. Mogelijk door bepaalde afspraken of beperkingen op te leggen aan elkaar. Verzoening vraagt om wijsheid en is verschillend van situatie tot situatie. Soms is het onderhouden van contacten aangeraden, soms is het eerder wijs om de contacten even te verbreken.

Vergeven ondanks pijn en verdriet

- “Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden” (Rom.12:15).
- “Toen Jezus haar dan zag wenen en ook de Joden, die met haar medegekomen waren, zag wenen, werd Hij verbolgen in de geest en diep ontroerd. Jezus weende” (Joh.11:33,35).
- “Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd” (Heb.4:15-16).

Vergeven is een keuze, een wilsbesluit los van ons gevoel, dat valt niet te ontkennen. We horen te vergeven omdat ons ook alles vergeven is door God. Toch moeten we onze gevoelens niet verdringen of negeren. Gevoelens zijn reëel en mogen er zijn. Wanneer iemand je op een of andere manier heeft gekwetst of schade heeft berokkend kan dat diepe pijnlijke sporen nalaten in je hart. Worstelen met deze gevoelens is daarom niet verkeerd zolang je jouw gedachten maar laat bepalen door je verstand, de waarheid uit Gods Woord. Bij God is er ook plaats voor je gevoelens en ook deze kan je delen met Hem.

Jezus Christus, onze Hogepriester heeft hier op aarde gelijkaardige verzoeken meegemaakt. Hij heeft ook momenten van diep verdriet door anderen meegemaakt. Toen Lazarus, Zijn vriend, was gestorven en Jezus Maria zag wenen, weende Hij ook. De dood van Zijn vriend en het verdriet van Maria raakte Zijn gevoelens en bepaalde Hem bij de tragische gevolgen van de zonde. Het moet hartverscheurend zijn geweest voor Jezus om al de gevolgen van de zondeval, zoals dood, verdriet, ziekten, gebrokenheid, enz. te moeten ervaren, daarbij wetende hoe het oorspronkelijk ooit geweest was en welk doel Zijn Vader had met de mensheid. Toen Hij Lazarus en Maria daar zag werd Hij bepaald met de vreselijke gevolgen voor de mensheid en de reden waarom Hij op aarde was gekomen.

Wanneer onze gevoelens pijn doen en het verleden ons hart verscheurt, worden we bepaald bij de tragische gevolgen van de zonde en mogen we weten dat we leven in een wereld waarin pijn en verdriet grondstoffen van de samenleving zijn. We moeten ze daarom niet ontkennen of negeren maar net gebruiken om ons te richten naar het werk dat Christus hier op aarde kwam doen en met glans heeft volbracht! Vergeving en verzoening voor de mens met Zijn Schepper.

Met dit in ons achterhoofd kunnen we dan vrijmoedig in gebed tot de Heer gaan en genade vinden om hulp te verkrijgen van Hem. Hij wil en kan ons helpen, ook in onze strijd met onze gevoelens en gedachten, maar we mogen nooit vergeten dat we tot Hem gaan 'om genade te vinden' en niet om ons recht op te eisen. De straf op zonde is de dood, dat is het enige wat wij verdienen. Dat wij nog mogen leven en zelfs terug tot Hem kunnen komen is louter genade.

Drie redenen om anderen te vergeven

Toen Petrus naar Jezus ging en aan Hem vroeg hoeveel maal hij een ander moest vergeven antwoordde Jezus: "tot zeventig maal zevenmaal". Jezus wees hiermee naar de voortdurende vergevende houding die wij horen te hebben naar anderen. Maar waarom moet ik anderen vergeven? Is het niet voldoende om elkander gewoon te ontwijken wanneer zich bepaalde situaties hebben voorgedaan? En als iemand mij kwaad heeft aangedaan, mag ik toch een bepaalde wrok hebben naar die persoon, of niet?

In situaties waarmee gevoelens betrokken zijn, is het altijd nuttig om een lijstje op te stellen met enkel objectieve feiten. Zo geven we ons verstand middelen om te heersen over ons gevoel in de plaats van omgekeerd. Laten we daarom eens stilstaan bij drie redenen om anderen te vergeven.

1. Vergeven uit gehoorzaamheid aan God

- "Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft" (Kol.3:12-13).
- "Bidt gij dan aldus: Onze Vader... vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren" (Mat.6:9,12).
- "En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve" (Mc.11:25).
- "En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Luc.23:34).

God spreekt heel helder over het onderwerp 'vergeven'. We horen anderen te vergeven, ongeacht hetgeen ze ons hebben aangericht of welke gevoelens ze bij ons hebben teweeggebracht. In Kol.3:12 somt Paulus een aantal deugden op die we moeten 'aandoen' en die ons in staat stellen om anderen te vergeven. Hij verwijst hier naar de 'tuniek', het basiskleed dat men in de tijd van de Bijbel droeg¹⁰. Hiermee wou hij aantonen dat de opgesomde deugden en een vergevende houding basiselementen zijn van iedere Christen én dat je deze moet aandoen. Je moet bewust ervoor kiezen om ze in praktijk om te zetten en dat kan je veel moeite kosten.

Wanneer je dus sporen van wrok en haat in je opmerkt sta je voor een tweesprong: of je kiest om te vergeven en ontvangt Gods zegen, of je laat je geest verder gevoed worden met onverzoenlijke gedachten en besluit om ongehoorzaam te zijn aan God. Hoe moeilijk en hoe diep de wonden uit het verleden ook kunnen zijn en hoe tegenstrijdig je gevoel hierbij mag zijn, vergeven is een wilsbesluit dus iets waar je voor kiest.

---

¹⁰ Ralph Gower, "The New Manners & Customs of Bible Times", Moody Publishers, 2005, p.10

Corrie Ten Boom had tijdens de Tweede Wereldoorlog als meisje in het concentratiekamp Ravensbrück gezeten. Ondanks dat ze in Duitsland verschrikkelijke dingen had gezien en meegemaakt, kreeg ze het verlangen om als spreekster doorheen Duitsland te trekken en over 'vergeving' te spreken. Over één van die toespraken werd het volgende geschreven:

“Corrie was naar Duitsland gegaan met de boodschap dat God vergeeft. Dit was de waarheid die zij bovenal moesten horen. ‘Als we onze zonden belijden,’ zei ze vaak, ‘werpt God ze in de diepste oceaan en zijn ze voor altijd verdwenen.’

Corrie vertelde over een ervaring na een dienst in een kerk te München, waar zij ook deze boodschap had gebracht, het volgende:

‘Ernstige gezichten staarden me aan, alsof ze dit nauwelijks durfden geloven. Er waren nooit vragen na een toespraak in het Duitsland van 1947. De mensen stonden zwijgend op, namen zwijgend hun mantels en jassen en verlieten zonder een woord te zeggen de kerk.

Op dat ogenblik zag ik hem. Hij baande zich tegen de stroom in een weg naar voren. Het ene ogenblik zag ik hem in de overjas en de bruine hoed; het volgende in een blauw SS-uniform en een pet met een klep, met het doodshoofd en de gekruiste beenderen. Opeens kwam alles terug: de grote ruimte met de schelle lampen aan het plafond; de zielige hoop kleren en schoenen op de grond. Ik voelde opnieuw de schaamte toen ik naakt langs deze man moest lopen.

Nu stond hij voor me met uitgestoken hand: ‘Een fijne boodschap, Fräulein! Wat is het goed om te weten dat, zoals u zei, al onze zonden op de bodem van de oceaan liggen!’

En ik, die zo gemakkelijk over vergoing had gesproken, zocht iets in mijn aantekenboekje in plaats van die hand aan te nemen. Hij zou me niet herkennen, natuurlijk niet – hoe zou hij één gevangene herkennen van al die duizenden vrouwen?

Ik herinnerde me hem en de leren zweep die aan zijn riem hing maar al te goed. Het was de eerste maal na mijn vrijlating dat ik oog in oog stond met een van mijn wrede bewakers. Het was alsof mijn bloed stolde.

‘U noemde Ravensbrück in uw toespraak,’ zei hei. ‘Ik was bewaker in dat kamp.’ Nee, hij herkende me niet.

‘Maar sindsdien,’ ging hij verder, ‘ben ik Christen geworden. Ik weet dat God mij de wreedheden die ik daar begaan heb, heeft vergeven. Ik zou dat graag ook uit uw mond horen, Fräulein.’ Weer stak hij zijn hand uit – ‘Wilt u mij vergeven?’

En daar stond ik – wier zonden vergeven moesten worden – ik kon hem niet vergeven. Betsie(haar zus) daar door uitputting gestorven – kon hij haar langzame verschrikkelijke sterven zomaar uitvlakken door om vergoing te vragen?

Het zullen niet meer dan een paar seconden zijn geweest, dat hij daar stond met uitgestoken hand, maar het leken me uren. Ik worstelde met het allermoeilijkste, wat

ik ooit had moeten doen. Want dat ik het moest doen – dat wist ik. De boodschap dat God vergeeft, heeft als voorwaarde dat wij degenen vergeven, die ons benadeeld hebben. Ik wist het niet alleen als een gebod van God, het was een dagelijkse ervaring.

En nog stond ik daar terwijl kilte mijn hart samenknep. Maar vergeving is niet een gevoel – dat wist ik ook. Vergeving is een wilsdaad en de wil kan functioneren ongeacht de temperatuur van het hart. ‘Heer Jezus, help mij!’ bad ik in stilte. ‘Mijn hand kan ik wel omhoog krijgen. Dat lukt me wel. Geeft U me het gevoel.’

En zo legde ik mijn hand houderig, mechanisch, in de uitgestrekte hand voor me. En terwijl ik dat deed, gebeurde er iets ongelooflijks. De stroom begon in mijn schouder, verplaatste zich door mijn arm en sprong over op onze ineengeslagen handen. En toen was het alsof die genezende warmte mijn hele wezen doortrok en tranen in mijn ogen bracht.

‘Ik vergeef u, broeder,’ riep ik uit, ‘van ganser harte!’

Een hele tijd stonden we daar zo, de gewezen bewaker en de gewezen gevangene. Ik had God liefde nooit zo intens ervaren als op dat ogenblik.”¹¹

Corrie was eerlijk over haar gevoelens en moest ze zich louter hebben gericht op haar gevoel, zou ze de man zonder een blik te hebben gegund afgewezen. Wat enerzijds te begrijpen zou zijn en op een of andere manier zelfs te rechtvaardigen. Toch zou ze dan in ongehoorzaamheid naar God hebben gehandeld. Doordat Corrie haar verstand boven haar gevoel plaatste kon ze zich richten op Gods waarheid en daarnaar handelen.

Het volmaakte en meest extreme voorbeeld van een vergevende houding zien we bij Jezus aan het kruis naar voren komen. Velen hadden Hem bespot, veracht, leed bezorgt, gelasterd en verloochend. Zelfs Zijn meest trouwe vrienden waren op een na nergens meer te bespeuren toen Hij uiteindelijk aan het kruis genageld hing. Toch had hij nooit één zonde begaan en nooit iemand onrechtvaardig behandeld. Hij had alle reden om de gehele mensheid aan het kruis te vervloeken. Zijn gevoel richtte Hem naar de pijn en het verdriet, maar Zijn liefde voor de Vader en Zijn Woord deed Hem compassie krijgen en uitroepen: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen” (Luc.23:34). Jezus besloot om een vergevende houding ‘aan te doen’ omdat Hij wist dat de Vader Hem liefhad en Hij gehoorzaam wou zijn aan Hem (cf.Mc.10:45; Joh.17:4, 26; Gal.1:4).

2. Vergeven omdat ons in Christus alles vergeven is

- “Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft” (Ef.4:32).
- “Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo” (Kol.3:13).
- “Als Gij, HERE, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt” (Psalm 130:3-4).
- “Niemand is rechtvaardig, ook niet één” (Rom.3:10).

¹¹ Corrie Ten Boom, “Het leven van Corrie Ten Boom”, Gideon, 1985, p.156-158

- “Het zijn de gunstbewijzen des HEREN, dat wij niet omgekomen zijn, want zijn barmhartigheden houden niet op” (Klaag.3:22).

Niemand heeft een excuus om een ander te veroordelen om zijn zonden, want alle mensen zijn zondaars. Niemand is rechtvaardig, ook niet jij! Dit is de bril waarmee we naar anderen horen te kijken. Wanneer we iemand zien zondigen of wanneer iemand tegen ons heeft gezondigd moeten we onszelf er steeds aan herinneren dat wij niet beter zijn. Ook al graven sommigen zich dieper in de put van zonden, het is vaak slechts een kwestie van omstandigheden die bepaalt hoe diep je jezelf zou graven in diezelfde put.

Vroeger kon ik vol onbegrip zijn wanneer ik weer een zoveelste gezinsdrama las in de krant waarbij een moeder of vader een baby de dood in ‘schudde’. Nu ik zelf vader ben geworden van drie kinderen kijk ik met heel andere ogen naar zulke drama’s en kan ik enkel de Heer danken dat ikzelf niet in de krant ben gekomen met zulk een drama. Een voortdurend slaapttekort, dagelijks onderbroken nachten en een baby die van ’s morgens tot ’s avonds huult of schreit maken een persoon makkelijk labiel en halen de gekste dingen in iemand naar boven. Zo heb ik geleerd dat wij als mens niemand zomaar met de vinger kunnen wijzen en daarbij onszelf vrij kunnen praten. Ook al hebben we bijvoorbeeld nog niemand vermoord, wij hebben allen het potentieel in ons om het te doen. Andere omstandigheden en prikkels zouden dat wat in ons zit mogelijk wel naar boven hebben gehaald. Denk maar aan de rustige huismoeder die, nadat haar kind is mishandelt geweest, verandert in een wraakgierige en haatdragende vrouw. We blijven verantwoordelijk voor al onze daden, want wij blijven in iedere omstandigheid de keuze hebben al dan niet te zondigen. Toch is het louter een kwestie van genade wanneer we kunnen terugblikken op een verleden zonder extreme buitensporigheden. Dan kunnen we enkel de Heer danken dat Hij ons daarvan heeft gevrijwaard. Vergeet dit nooit en bepaal je gedachten hiermee wanneer je naar de zonden van een ander kijkt want daardoor kan je een ware vergevende houding hebben.

We mogen weten dat Christus ons in genade heeft gered van de straf op al onze gedane zonden, maar ook dat God ons vrijwaarde van andere zonden waartoe wij in staat waren om te doen. Moesten onze omstandigheden anders zijn geweest, hadden we mogelijk anders gereageerd en zouden we mogelijk onszelf dieper in de put van de zonde hebben gegraven. “Het zijn de gunstbewijzen van de Heer dat wij niet zijn omgekomen” lezen we in Klaagliederen.

Een praktisch voorbeeld hiervan vinden we bij Abraham en Abimelek. Abimelek had Sara laten weghalen bij Abraham om haar als vrouw te nemen. Door een leugen van Abraham wist hij niet dat zij gehuwd was met Abraham. God kwam in een droom tot hem en zei: “Ik weet ook, dat gij het in onschuld uws harten gedaan hebt, **Ik heb u dan ook ervan weerhouden tegen Mij te zondigen**; daarom heb Ik u niet toegelaten haar aan te raken” (Gen.20:6). Abimelek kon niet anders dan God danken dat hij geen gemeenschap met haar had gehad. God liet hem duidelijk verstaan dat Hij dit had weerhouden, dus als het van Abimelek had afgehangen had hij zeker en vast gezondigd met Sara.

Sta hier even bij stil, overdenk het en neem deze gedachte mee in gebed want dit kan je helpen om de ander te vergeven! Het besef dat Christus' redding en Gods genade verder en dieper gaan dan wij beseffen.

"Als Gij, HERE, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan" zegt de psalmist in Psalm 130:3. Het antwoord is niemand. Toch leven wij nog steeds en mogen wij ons zelfs kinderen van Hem noemen.

3. Vergeven omdat ons de wraak niet toekomt

- "Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden; wacht op de HERE, Hij zal u helpen" (Spr.20:22).
- "Weest sterk, vreest niet; zie, uw God zal komen met wraak, met de vergelding Gods" (Jes.35:4).
- "Wreekt uzelf niet, geliefden, maar laat plaats voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Here" (Rom.12:19).
- "Maar Michaël, de aartsengel, durfde, toen hij met de duivel in twist gewikkeld was over het lichaam van Mozes, geen smadelijk oordeel uitbrengen, doch hij zeide: De Here straffe u!" (Jud.1:9).
- "Er is niets bedekt, of het zal geopenbaard worden, en verborgen, of het zal bekend worden" Luc.12:2).
- "En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, ... En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, ... en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken" (Op.20:11-12).

We kijken naar een ander, wetende dat wij zelf ook zondaars zijn en in staat tot de vreselijkste dingen. Toch kan niemand zich hierachter schuilen wanneer hij een grove zonde heeft gedaan. Geregeld worden schuldige mensen vrijgesproken op basis van hun verleden, de omstandigheden en de prikkels waar ze aan bloot werden gesteld. Dit is onrecht en gaat in tegen Gods Woord en dus ook Zijn karakter! Zonde blijft zonde, ongeacht de achtergrond of omstandigheid. En alhoewel wij zelf ook zondaren zijn en weten dat wij niet het recht hebben om iemand te veroordelen op basis van zijn zonden, mogen we verlangen naar rechtvaardigheid. Net als David mogen we tot God roepen: "Geef hun naar hun handeling en naar hun schandelijk gedrag; geef hun naar het werk van hun handen, vergeld hun naar hun doen" (Psalm 28:4). We mogen onrecht haten en verlangen naar vergelding. Maar we kunnen en mogen deze vergelding of wraak niet zelf in handen nemen. Deze komt ons niet toe! Ook de aartsengel Michaël nam, alhoewel hij de bevelhebber van de hemelse legers is, ook deze positie in toen hij in een twist was gewikkeld met satan en liet de vergelding aan de Here over (Jud.1:9).

Wij horen sterk te zijn en niet te vrezen, ook wanneer ons onrecht wordt aangedaan, omdat wij weten dat God eenieder zal vergelden naar zijn werken. Niets is verborgen voor Hem en ooit zal eenieders daad geopenbaard worden en aan het licht komen. Alle zondaren zullen dan de straf krijgen die hun toekomt. Daar horen we rust in te vinden. Daarin hoort ons hart de kracht te putten om te vergeven.

Hoe kan ik verder leven

© 2004 Celmar Music / Opwekking 629

Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan.
Kan ik ooit vergeven, wat mij is aangedaan.
De woorden in mijn ziel, de haat en bitterheid,
lijken niet te helen niet door woorden, niet door tijd.

Refrein 1:

Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn,
van de pijn en het verdriet diep van binnen.
Als er vergeving is, kan er genezing zijn,
en de weg van herstel kan beginnen.

O God, ik heb U nodig, Ik kan het zelf niet.
Ik lijk haast te verstikken, in angst en in verdriet.
Hoe kan ik ooit vergeven, zoals U mij vergeeft,
dwars door alles heen wat mij beschadigd heeft

(Refrein 1)

Geef mij de kracht van Uw liefde om verder te gaan,
ook al zal er een litteken blijven bestaan.
Want is Uw liefde niet sterker dan de dood,
en Uw vergeving niet dieper dan mijn nood?

Refrein 2:

Want waar Uw vergeving is, zal genezing zijn,
van de pijn en het verdriet diep van binnen,
waar Uw vergeving is zal genezing zijn
en de weg van herstel kan beginnen. (2x)

Huiswerkopdracht

Vat je worsteling met je verleden eens samen in enkele zinnen.

Zijn er andere mensen in je verleden geweest die aan de basis liggen voor je worsteling met je verleden? Zo ja, schrijf hun namen eens op.

Heb jij deze mensen vergeven?

Zo neen, waarom niet?

Zo ja, heb je het hun al eens verteld? Waarom wel/niet?

Heeft deze studie je geholpen om je worsteling met het verleden in een Bijbels licht te zien?

Zo ja, dank de Heer om Zijn genade.

Zo nee, bidt dan tot God of Hij je verder wilt leiden en je ogen wilt openen op de plaatsen waar ze nog blind zijn. Vraag Hem om een rein hart dat anderen wilt vergeven en herlees de gehele studie nog eens, vooral de aangehaalde Bijbelverzen.

“Aanschouw toch, antwoord mij, HERE, mijn God! Verlicht mijn ogen, opdat ik niet inslape ten dode”
(Psalm 13:4)

EEN BOS VOL BOMEN

HOE ALS KIND VAN DE HEER TERUGBLIKKEN OP JE VERLEDEN

DEEL 6 WEES STERK EN GA AAN HET WERK

Veel mensen hebben moeite om fouten, zonden, mislukkingen en trauma's uit hun verleden te plaatsen en te verwerken. Voor hun is het verleden iets waarvan ze blij zijn dat het voorbij is en waaraan ze het liefst niet meer herinnert worden. Maar er zijn ook andere mensen die eerder worstelen met het heden omdat hun verleden zo mooi was. *“De dag van vandaag is niet meer zoals vroeger.”* Als zij terugblikken zien ze een prachtig bolwerk van goede en mooie herinneringen, tijden waarin God als het ware alles op hun pad leek te zegenen. De zon in hun leven lijkt tegenwoordig als het ware belemmert te worden door dat prachtige verleden waardoor ze leven in de schaduw van dat verleden. De zegen die God ooit rijkelijk gaf, lijkt schaars te zijn geworden. Het geluk dat achter iedere hoek verscholen zat is ver zoek geraakt. Vreugde vinden in alle dingen is een opdracht geworden.

In het boek Haggai vinden we een gelijkaardig situatie terug bij sommige Israëlieten. Het boek Haggai situeert zich na de ballingschap van Israël. De Israëlieten hadden de toelating gekregen om terug naar hun eigen land te gaan en mochten daar zelfs de tempel, die volledig verwoest was, terug heropbouwen (Ezra 1:1-4). Nadat de fundamenten van de nieuwe tempel gelegd waren was er een groot gejuich onder het volk en met trompetten en cimbalen loofden ze de Here. Maar niet het gehele volk ervoer zulk een grote vreugde. De oudere generatie Israëlieten die de vorige tempel indertijd nog hadden gezien werden verdrietig toen ze de fundamenten van de nieuwe tempel zagen (Ezra 3:10-13). Zij herinnerden zich nog de tempel die de rijke koning Salomo had laten bouwen, een grote tempel gemaakt van de kostbaarste materialen en bewerkt door de beste vaklieden (2Kron. 2). De beginselen van de tempel die ze nu zagen leken in verste verte niet eens op dat prachtig huis van de Heer dat ze vroeger hadden gezien. In het tweede hoofdstuk van Haggai spreekt God persoonlijk tot deze mensen en zien we met welke ogen de Heer naar hun verdriet kijkt en hoe Hij er mee omgaat. Laten we Gods boodschap daarom even observeren zodat we mogen proeven van Zijn wijsheid.

Begripvolle toenadering

- *“In de zevende maand, op de eenentwintigste dier maand, kwam het woord des HEREN door de dienst van de profeet Haggai aldus: Zeg tot Zerubbabel, de zoon van Sealtiël, de landvoogd van Juda, en tot Jozua, de zoon van Josadak, de hogepriester, en tot het overblijfsel des volks: Wie onder u is overgebleven, die dit huis in zijn vroegere heerlijkheid gezien heeft? Hoe ziet gij het nu? Is het niet, daarbij vergeleken, als niets in uw ogen?” (Hag.2:2-4).*

De soevereine God is alomtegenwoordig en niets ontgaat Hem. Iedere omstandigheid, houding of gedachte is voor Hem gekend. Zo zag Hij ook het verdriet bij de Israëlieten en wist waar de oorsprong van dit verdriet zich bevond. Ondanks dat God dagelijks de wereld en haar grootmachten stuurt naar de raad van Zijn wil, zien we hier dat God zich ook bekommert om het persoonlijk

verdriet van individuen. Hij laat het gejammer en getreur niet zomaar voorbijgaan, maar spreekt persoonlijk en liefdevol tot hun. Hij weet dat de 'tijd' geen wonden heelt. Voorzichtig richt Hij zich tot zij die verdriet hebben en wijst met een zachte vinger naar hun wonde. Hij kent hun verdriet en weet de situatie te zien door hun ogen.

God is niet enkel een heilige, iedereen en alles overstijgende God, maar ook een God die dicht bij de mens woont en betrokken is met de dagelijkse noden van eenieder. Geen zorg die Hem dus ontgaat of die Hij niet kan zien door jouw ogen. Hij is begripvol en niet om raad verlegen. Dit is een eerste stap bij het worstelen met het heden, het voor de Heer brengen in gebed en daarbij wetende dat je woorden niet in het ijle verdwijnen maar toekomen bij diezelfde God die we in Haggai tegenkomen.

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd.” (Heb.4:15-16)

Doordat God waarlijk als mens hier op aarde heeft geleefd, in een even zwak lichaam als het onze (Jes.53) en gelijkaardige beproevingen en verzoeken heeft meegemaakt als ons kunnen we zonder schaamte tot Christus gaan en vragen om Zijn barmhartigheid, Zijn hulp in onze nood. Hij belooft om die hulp ook te schenken wanneer de tijd daarvoor rijp is! Jezus laat zien en maakt het mogelijk voor ons om langs de treurende Israëlieten te gaan staan en te luisteren naar de woorden van de Heer.

Bemoedigende terechtwijzing

- *“Maar nu, wees sterk, Zerubbabel, luidt het woord des HEREN, en wees sterk, Jozua, zoon van Josadak, hogepriester, en wees sterk, al gij volk des lands, luidt het woord des HEREN, en gaat aan het werk, want Ik ben met u, luidt het woord van de HERE der heerscharen, overeenkomstig het woord dat Ik u beloofd heb, toen gij uit Egypte uittoogt, en mijn Geest in uw midden stond: vreest niet” (Hag.2:5-6).*

God is niet een God die enkel kan meevoelen met ons verdriet maar voor de rest aan de kant staat toe te kijken. Hij is ook de Oude van dagen (cf. Dan.7) die graag Zijn wijsheid deelt aan Zijn kinderen, de Vader die Zijn kinderen graag op schoot neemt om hun te onderwijzen. God geeft allereerst een terechtwijzing mee aan het gehele volk en haar leiders: “Weest sterk... en gaat aan het werk.” Hij heeft begrip voor hun verdriet maar geeft hun ook mee dat ze sterk moeten zijn, ze moeten zich niet laten hangen en laten meesleuren door hun gevoelens. Ook al is het verdriet echt, bij de pakken blijven zitten is niet de oplossing. Integendeel zelfs, God geeft hun niet enkel mee dat ze sterk moeten zijn, maar ook dat ze verder aan het werk moeten gaan. Dikwijls zijn tijden van verdriet de tijden dat we onszelf wat extra rust gunnen. Onverschilligheid ten opzichte van alles behalve je verdriet lijkt dan soms verleidelijk. Toch geeft God hun de opdracht om verder aan het werk te gaan, dus verder te bouwen aan deze ‘eenvoudige’ tempel.

Geen terechtwijzing zonder bemoediging! God roept hun op om sterk te zijn en aan het werk te gaan, maar belooft hun ook daarbij te helpen. God laat hun niet zomaar verder bouwen met tranen doorlopen ogen. Neen, Hij geeft hun de garantie dat Hij voortdurend met hun zal zijn en verwijst naar Zijn gemaakte belofte. God die met hun gaat maakt alle vrees overbodig.

“Daarom zijn wij te allen tijde vol goede moed, ook al weten wij, dat wij, zolang wij in het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn – want wij wandelen in geloof, niet in aanschouwen – maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten en bij de Here onze intrek te nemen. Daarom stellen wij er een eer in, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem welgevallig te zijn. Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2Kor.5:6-10).

Paulus had dit deel van Gods wijsheid ook meegekregen en vermaant ons ook om steeds vol goede moed te blijven ondanks dat we nog gebonden zijn in ons huidige lichaam. Hij bepaalt ons ook bij het feit dat we leven uit geloof en niet uit aanschouwen. Hoe slecht de omstandigheden ook mogen lijken, hetgeen waarin wij geloven, waarop we vertrouwen overkoepelt dit alles en maakt dat we stand kunnen houden. Meer zelfs, we kunnen zelfs in dat lichaam dat ons vaak zo tracht te misleiden en neer te halen, Hem welgevallig Zijn. We kunnen de Here in eender welke omstandigheid, met eender welk lichamelijk gebrek, dienen en verheerlijken.

“Ja maar, ... ik ben niet meer wat ik vroeger ooit ben geweest. De persoon die je nu ziet is nog maar een schim van wat deze vroeger was!”, denk je dan misschien. Dat kan dan best zijn, maar vergeet dan niet de woorden die Paulus meegeeft aan de gemeente in Rome wanneer hij schrijft: *“Zo zal [dan] een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven [aan God]” (Rom.14:10-12)*. Iedereen is uniek geschapen. Er bestaan niet twee dezelfde lichamen, personen, zielen. God weet dat. Hij weet met wat en in welke mate Hij iedereen heeft voorzien en zal op basis daarvan eenieder ook oordelen. Wanneer God jou in genade één talent heeft gegeven, heb je ook maar één talent om in te zetten voor Zijn werk. Wanneer Hij echter tien talenten aan jou heeft gegeven, heb je tien keer zoveel verantwoording af te leggen voor het werk dat je hebt verricht hier op aarde. Wees dus blij met eenvoud. Wees gezegend wanneer het heden pover lijkt, want dan mag je weten dat de Heer ook niets onmogelijk voor jou in petto heeft.

Belooftevolle toekomst

- *“Want zo zegt de HERE der heerscharen: Een ogenblik nog, een korte wijle, dan zal Ik de hemel en de aarde, de zee en het droge doen beven. Ja, Ik zal alle volken doen beven en de kostbaarheden van alle volken zullen komen en Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de HERE der heerscharen. Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, luidt het woord van de HERE der heerscharen. De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige, zegt de HERE der heerscharen; op deze plaats zal Ik heil geven, luidt het woord van de HERE der heerscharen” (Hag.2:7-10).*

Het eerste wat opvalt in deze drie verzen is de wijze waarop God wordt beschreven; *“HERE der heerscharen.”* Het komt maar liefst vijf keer voor in deze verzen waardoor deze titel ook de context van de rest van de verzen bepaalt. Wanneer we in de Bijbel HERE zien geschreven met hoofdletters, verwijst dit naar de Hebreeuwse naam YHWH, de heilige exclusieve naam van God, de Soevereine en over alles heersende. HERE der heerscharen benadrukt nog eens extra de alleenheerschappij van de Schepper, God als Opperbevelhebber van alle legers en menigten. Deze God zegt dat Zijn huis terug met Zijn heerlijkheid zal vervuld worden en dat de toekomstige tempel nog prachtiger en glorieuzer

zal zijn dan de tempel van Salomo. Ook al lijkt het verleden zo prachtig, het beste moet nog komen zegt de Here.

“Toen heeft zijn stem de aarde doen wankelen, doch thans heeft Hij een belofte gegeven, zeggende: Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde, maar ook de hemel doen beven. Dit: nog eenmaal, doelt op een verandering der wankele dingen als van iets, dat slechts geschapen is, opdat blijve, wat niet wankel is. Laten wij derhalve, omdat wij een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, dankbaar zijn en hierdoor God vereren op een Hem welbehagelijke wijze met eerbied en ontzag, want onze God is een verterend vuur.” (Heb.12:26:29)

De schrijver van de Hebrreeën verwijst terug naar deze uitspraak van God in Haggai waardoor het duidelijk wordt dat dit beven van zowel de aarde als de hemel verwijzen naar het eind van het Duizendjarig rijk, het begin van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De tijd waarin het huis van de Heer haar eeuwige climax zal bereiken en wij allen voor eeuwig Hem zullen dienen, loven en aanbidden. God laat duidelijk zien dat heel ons verleden en heden slechts stappen zijn naar een iets veel groter, iets waar we terecht naar mogen, zelfs moeten, uitzien. ‘Daarom’ zegt de schrijver, net omdat we zulk een onwankelbaar koninkrijk van de HERE der heerscharen hebben ontvangen, zijn we sterk en vol goede moed en blijven we verder bouwen. Doorheen onze zwakte, doorheen de bittere tijden, doorheen armoede en ziekte blijven we uitzien naar die tijd waarin God en Zijn Woord de enige maatstaf en hoop van eenieder zal zijn. Een tijd waarin we een nieuw lichaam hebben gekregen, vrij van vloek (Gen.3).

Wanneer het verleden zoveel mooier als het heden lijkt te zijn, denken we vaak aan de dingen die we niet meer kunnen doen. Dit moeten we onszelf afleren en in plaats daarvan horen wij ons steeds af te vragen wat we momenteel wel kunnen doen. De periodes van armoede en schaarste, hetzij financieel of lichamelijk, zijn net de periodes waarin we onze afhankelijkheid van de Heer ten volle beseffen. Het zijn uiteindelijk ook die periodes die de mooiste herinneringen nalaten. Bouw dus aan je toekomst of anders gezegd... bouw aan je herinneringen van het verleden door je vandaag te richten op de Heer en aan de slag te gaan.

En weet je begrepen door de Heer, wees sterk en ga aan het werk met hetgeen je momenteel in bezit hebt en zie uit naar de komst van Christus en de heerlijke tijd die daarna zal volgen... voor eeuwig! En niet te vergeten... God zal met je zijn, dus vrees niet.

Casting Crowns – Merci

© 2007, 2009 Integrity's Praise! Music (BMI)

Here I am a sinner
Broken and in need of You
Take my life and wash my fears away
For You are the Great I AM
Rest assured, I feel Your hand
Holding me until the darkness clears
A Father to the fatherless
Redeemer of my soul
My Life is Yours forever
I want the world to know

Your mercy saved me
Mercy made me whole
Your mercy found me
Called me as Your own

Here I stand a child of Yours
Broken and in need of You
Break these chains and wash my guilt away
Healer of my brokenness
My weary soul will find its rest
You are my strength, the lifter of my head
You're greater than my yesterdays
You hold me close today
You're the Lord of my tomorrows
My heart will always say
You're greater than my yesterdays
You hold me close today
You're the Lord of my tomorrows
My heart will always say

You called me as Your own
You called me as Your own
Thank You for Your mercy
Thank You for Your mercy

You called me as Your own
Your own

Huiswerkopdracht

Som eens op welke dingen volgens jou in het verleden veel beter waren dan nu.

Waarom waren deze dingen beter volgens jou?

Welk beeld van God en jezelf had je destijds?

Is dat beeld verandert doorheen de jaren? Zoja, op welke manier?

Heeft je huidige worsteling een (goede) bedoeling volgens jou? Waarom wel/niet?

Lees Habakuk 3:17-19. Hoe kan je deze verzen vorm geven in je huidige situatie?

Som eens een paar dingen op die je momenteel wel zou kunnen doen voor de Heer?

Appendix 1

Toeval of zorgvuldige planning?!

De wekker loopt 's ochtends niet af en je verslaapt je... de auto start niet en je komt hierdoor te laat op je werk... een vriendelijke collega deelt zijn lunch omdat je geen tijd had om je boterhammen te smeren door de hectische ochtend... enz... . Er gebeuren dagelijks ontelbaar veel dingen rondom ons, de een al wat opvallender als de ander, die we niet in de hand hebben maar wel ons pad kruisen. Zijn dit allemaal toevalligheden die 'het lot' heeft bepaald of zijn het één voor één elementen uit Gods alomvattend plan dat voor de grondlegging der wereld al werd uitgestippeld tot verlossing van Zijn kinderen en om Zichzelf te verheerlijken?

Gods voorzienigheid

- “Het lot wordt in de schoot geworpen, maar elke beslissing daarvan is van de HERE” (Spr.16:33).
- “Het hart van de koning is in de hand des HEREN als waterbeken, Hij leidt het overal heen, waar het Hem behaagt” (Spr.21:1).

Eens als we de beseffen dat God de almachtige Schepper is, lijkt het logisch te besluiten dat Hij ook alles voorziet en bestuurt in het universum. Alhoewel de term “voorzienigheid” niet voorkomt in de Bijbel, wordt het traditioneel gebruikt om Gods voortdurende relatie met Zijn schepping te beschrijven. De Bijbel leert dat God op ieder moment actief relateert en betrokken is in de schepping en dat alle gebeurtenissen in de schepping geen “toeval” zijn of door een onafhankelijk “lot” bepaald, maar nauwkeurig door God bepaald.

We kunnen Gods voorzienigheid als volgt omschrijven:

“De almachtige en tegenwoordige kracht van God, waardoor Hij hemel en aarde, met alle schepselen, als met Zijn hand in stand houdt en zo regeert, dat loof en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, eten en drinken, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede en alle dingen niet bij toeval, maar uit Zijn Vaderhand ons ten deel vallen.” (Heidelbergse Catechismus, vraag 27)

Waarom is het voor ons van belang te weten dat God alles geschapen heeft en nog door zijn voorzienigheid in stand houdt?

“Om in alle tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar te zijn , en voor de toekomst dit vast vertrouwen te hebben in onze God en Vader, dat geen schepsel ons van Zijn liefde scheiden zal. Want alle schepselen zijn zo in Zijn hand, dat zij tegen Zijn wil niet roeren of bewegen kunnen.” (Heidelbergse Catechismus, vraag 28)

Drie aspecten van Gods voorzienigheid

1. Instandhouding

God houdt alle geschapen dingen in bestaan en de eigenschappen behouden waarmee Hij ze geschapen heeft.

Christus “schraagt de schepping met zijn machtig woord”, zegt Hebr.1:3 ons en Kol. 1:17 zegt ons: “alle dingen hebben hun bestaan in Hem.” Beide verzen tonen aan dat alles, behalve de drieëne God, onmiddellijk zou ophouden te bestaan als Christus zou ophouden met het voortdurend actief in stand houden van alle dingen in het universum.

Een aspect van Gods voorzienige instandhouding is het feit dat Hij ons voortdurend adem geeft. Elihu zegt ook in zijn wijsheid: “Indien Hij zijn aandacht op Hem richtte, zijn geest en zijn adem tot zich terugnam, dan zou al wat leeft tegelijk de geest geven, en de mens zou wederkeren tot stof” (Job.34:14-15; cf.Ps.104:29).

Bij het in stand houden van wat God maakte, zorgt Hij er ook voor dat alles de eigenschappen blijft houden die Hij het gaf tijdens het scheppen. God houdt water zo in stand dat het zich voortdurend gedraagt als water. Hij laat gras voortbestaan als gras, met al de typische eigenschappen. Hij laat het papier van een boek zijn als papier zodat het niet spontaan ontbindt in water en wegvloeit of verandert in een levend voorwerp en begint te groeien! Totdat het wordt beïnvloed door een ander deel uit de schepping en daardoor de eigenschappen veranderen (bv. nadat het verbrand wordt door vuur verandert het in as), zal dit papier de kenmerken blijven houden van papier zolang dat God de aarde en de schepping die Hij schiep in stand houdt.

“Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd” (1Pet.3:7).

Gods voorzienigheid geeft ons ook een basis voor de wetenschap. Als een wetenschappelijk experiment vandaag tot een bepaald resultaat leidt, dan zal het morgen en over honderd jaar (als alle factoren hetzelfde blijven) nog steeds tot dat resultaat leiden.

Zowel ongelovigen als Christenen kunnen deze dingen observeren en ervaren. Beide kunnen ze brandstof in hun auto doen en met deze wagen wegrijden. Maar de ongelovige zal dit doen zonder de ultieme reden te kennen waarom het op die manier werkt en de Christen kent wel de uiteindelijke reden waarom het op die manier werkt (Gods voorzienigheid). De Christen doet dezelfde handeling, maar dan uit een dankbare houding naar zijn Schepper om de schepping die Hij heeft gemaakt en in stand houdt.

2. Samenloop

God werkt op ieder moment in de schepping door de typische eigenschappen van al wat geschapen is te regisseren.

“(God) die in alles werkt naar de raad van zijn wil” (Ef.1:11).

Geen gebeurtenis in de schepping valt buiten Gods voorzienigheid. Dit kunnen we niet beseffen zonder Gods Woord te lezen. Gods werk van samenloop (dat Hij alle dingen en omstandigheden regisseert) kan niet louter geobserveerd worden in de wereld om ons heen. Het bewijs hier voor vinden we enkel terug in de Bijbel.

God regisseert ...

...de levensloze schepping

Er zijn veel dingen in de schepping die we doorgaans zien als 'natuurlijke' gebeurtenissen. Toch zegt Gods Woord dat God ze doet gebeuren. We lezen over "vuur en hagel, sneeuw en nevel, gij stormwind, die zijn woord volbrengt!" (Ps.148:8).

"...want tot de sneeuw zegt Hij: Val op aarde! en tot de stortregen en de regenstromen: Wordt machtig! De hand van alle mensen verzegelt Hij, opdat alle mensen die Hij gemaakt heeft, het inzien. Het gedierte gaat in zijn schuilplaatsen legt zich neer in zijn holen. De storm komt uit de voorraadmakamer, en de koude uit de schuren. Door zijn goddelijke adem maakt Hij het ijs, de watervlakte wordt als gegoten metaal. Ook bezwaart Hij de wolken met water, Hij spreidt zijn lichtende wolken uit, en het schiet naar alle kanten in het rond naar zijn bestel, om al wat Hij gebiedt te volbrengen op het rond der aarde; hetzij tot een roede voor zijn aarde, hetzij tot goedertierenheid, Hij doet het zijn doel vinden" (Job 37:6-13; cf. 38:22-30).

God doet ook het gras groeien... "Hij doet het gras ontspruiten voor het vee, het groene kruid ter bewerking door de mens" (Ps.104:14).

God leidt de sterren in de hemel... "Doet gij de tekens van de Dierenriem te rechter tijd opgaan, en bestuurt gij de Beer met zijn jongen?" (Job 38:32).

Meer zelfs, God zorgt voor het dagelijks komen van de ochtend (Job.38:12), een feit dat Jezus bevestigde toen Hij zei dat God Zijn zon laat "opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen" (Mat.5:45).

... het dierenrijk

De Bijbel laat ook duidelijk zien dat God de wilde dieren in de natuur voedt. "Zij alle wachten op U, dat Gij hun spijs geeft te rechter tijd; geeft Gij hun die, zij zamelen op, opent Gij uw hand, zij worden met goed verzadigd; verbergt Gij uw aangezicht, zij worden verdelgd, neemt Gij hun adem weg, zij sterven en keren weder tot hun stof" (Ps.104:27-29; cf. Job 38:39-41).

Jezus bevestigde dat ook als Hij zei "Ziet naar de vogelen des hemels... en toch voedt uw hemelse Vader die" (Mat.6:26; cf. 10:29).

... ogenschijnlijke toevalligheden

Vanuit menselijk oogpunt worden toevallige gebeurtenissen of omstandigheden bepaald door het lot (het rollen van de dobbelstenen of het vallen van de munt). Maar de Bijbel geeft duidelijk weer dat zulk een gebeurtenis geregisseerd wordt door God: "Het lot wordt in de schoot geworpen, maar elke beslissing daarvan is van de HERE" (Spr.16:33).

... gebeurtenissen die volledig veroorzaakt zijn door de schepsels

Elk van de voorgaande gebeurtenissen (regen, sneeuw, groeien van gras, zon en sterren, het voeden van de dieren of het bepalen van het lot) kunnen volledig (althans in theorie) wetenschappelijk verklaard worden. Toch wil het niet zeggen dat als we de natuurlijke oorzaak van een gebeurtenis weten, dat God dit niet geregisseerd heeft. We zouden Hem

zelf moeten danken als het regent, als sla groeit. Bij al deze gebeurtenissen is het niet dat Gods dit slechts gedeeltelijk regisseerde en het andere deel tot stand kwam door andere factoren uit de wereld.

God regisseert en werkt door de typische eigenschappen van elk geschapen iets zodat deze dingen uit zichzelf het resultaat brengen dat wij kunnen waarnemen. Op deze manier kunnen we zeggen dat op de ene manier God de gebeurtenis volledig (100%) regisseerde en op de andere manier de gebeurtenis volledig (100%) werd veroorzaakt de het schepsel zelf.

... de verhoudingen van de naties

De Bijbel laat ons ook zien dat Gods voorzienigheid ook de verhoudingen onder de naties regisseert. We lezen "Hij maakt de volkeren groot en richt hen te gronde, breidt volkeren uit en voert hen weg" (Job 12:23).

"Want het koninkrijk is des HEREN, Hij is heerser over de volken." (Ps.22:29)

Hij heeft de periode van bestaan en de plaats op aarde van de naties bepaald. Paulus zegt ook "voor elk volk heeft hij een tijdperk vastgesteld en hij heeft de grenzen van hun woongebied bepaald" (Hand.17:26; cf.14:16). En toen Nebukadnessar berouw toonde leerde hij om God te loven "omdat zijn heerschappij een eeuwige heerschappij is en zijn koningschap van geslacht tot geslacht. Ja, alle bewoners der aarde worden als niets geacht; Hij doet naar zijn wil met het heer des hemels en de bewoners der aarde: en niemand is er, die zijn hand kan weerhouden of tot Hem kan zeggen: wat doet Gij?" (Dan.4:34-35).

3. Heerschappij

God heeft een doel in al hetgeen Hij doet in de wereld en Hij heerst of bestuurd in Zijn voorzienigheid alle dingen op zulk een manier dat ze Zijn doelen bereiken.

- "De HERE heeft zijn troon in de hemel gevestigd, zijn koningschap heerst over alles" (Ps.103:19).
- "(God) die in alles werkt naar de raad van zijn wil..." (Ef.1:11).
- "Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid!" (Rom.11:36).
- "want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen" (1Kor.15:27).

Het is doordat Paulus beseftte dat God soeverein is over alles en Zijn doelen doorheen alle gebeurtenissen uitwerkt dat hij schreef dat " [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn" (Rom.8:28).

"De HERE heeft alles gemaakt voor zijn doel, ja, zelfs de goddeloze voor de dag des kwaads" (Spr.16:4).

Appendix 2

Gedachten tijdens verzoeken

1KOR.10:13

“Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.”

SATANS LEUGEN	GODS WAARHEID
<p>“Jouw problemen zijn uniek, groter en zwaarder dan die van andere mensen.”</p> <p>(Som problemen op uit je leven waarbij je op deze manier hebt gedacht.)</p>	<p>“Je hebt te maken met menselijke verzoeken.”</p> <p>(Som de dagelijkse verzoeken op die anderen ook meemaken.)</p>
<p>“God heeft je vergeten.”</p> <p>(Som eens momenten op waarbij je de neiging kreeg te denken dat God je had vergeten.)</p>	<p>“God is getrouw.”</p> <p>(Som bewijzen van de trouw van God in je leven op.)</p>
<p>“Je problemen zijn zwaarder dan je kan dragen.”</p> <p>(Wanneer heb je je eens door problemen overweldigd of bedolven gevoeld?)</p>	<p>“Ik zal niet toelaten dat je verzoeking zwaarder wordt dan je kan dragen.”</p> <p>(Welke mogelijkheden zijn er om met de huidige problemen in je leven om te gaan?)</p>
<p>“Je zit in een val en er is geen uitweg.”</p> <p>(Som de problemen op die momenteel onoplosbaar lijken.)</p>	<p>“Ik zal een uitweg voorzien zodat je er tegen opgewassen bent.”</p> <p>(Duid veranderingen in je aan die je in staat zouden stellen om met de moeilijkheden van je situatie om te gaan.)</p>

(Overgenomen uit “Instruments in the Redeemer’s Hands”, Paul David Tripp, P&R Publishing, 2002, p.349)

Appendix 3

Gezocht: Gods wil!

Hoe vind ik hetgeen God van mij verwacht in dit leven?

Kan ik de bal misslaan?

Wat is Gods wil met mij?

Hoe weet ik nu zeker dat ik goed bezig ben?

Wil God wel dat ik de dingen doe die ik kies?... ..

Allemaal vragen die ons allemaal ooit wel eens grijpen en niet meer los laten tot ze beantwoord worden. Je hoeft maar rond je te kijken en even je oren spitsen op de gaande gesprekken onder de Christenen. Wie heeft nog nooit de uitspraak gehoord: "God wou dat ik..." of "God maakte mij duidelijk dat ..." . Uitspraken die geregeld gedaan worden door oprechte Christenen, steevast overtuigd van hun gemaakte keuze. Maar... als ik naar mezelf kijk... hoe weet ik nu wat God van mij wil in dit leven? Hoe kan ik hetgeen God van mij wil verstaan? Werkt God nog steeds zoals Hij dat vroeger deed bij bv. Samuel? (1Sam.3:4-9) Hoezeer ik ook blijf zoeken en bidden, Gods wil blijft soms lijken op een groot doolhof vol mogelijke routes waarvan ik nooit zeker lijk te raken of ik wel het juiste pad volg. Mijn keuze om Jezus aan te nemen Redder van mijn leven en te volgen heb ik al lang geleden gemaakt, het is dan ook niet moeilijk om te kiezen tussen stelen of werken. Het ene is duidelijk slecht, het andere duidelijk goed. Maar hoe zit het dan als ik kan kiezen voor twee gelijkaardig goede dingen, zoals bv. de keuze tussen jeugdwerk of bejaardenhulp? Waar wil God mij hebben? In Afrika is er nood aan hulp...MOET ik daar naar toe gaan wil ik Gods wil volgen?

Allemaal reële vragen die je als oprechte Christen ter plaatse kunnen doen spinnen waardoor je geen stap vooruit raakt en je uiteindelijk zelfs kunnen ontmoedigen. Waarom zijn er Christenen die steevast weten wat God van hun verlangt en waarom weet ik dat niet? Een vraag die je jezelf gerust kan stellen.

Laten we daarom eens gaan kijken wat de Bijbel hierover zegt, om zo meer duidelijkheid te krijgen van het geheel en langzaam vooruit te komen in onze zoektocht naar Gods wil. Niet voor niets belooft God in Zijn Woord dat het zoeken van antwoorden in Zijn Woord zegen met zich meebrengt.

Jozua 1:8

"Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet:handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn."

Spreuken 3:5-8

"Vertrouw op de HERE met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken. Wees niet wijs in eigen ogen, vrees de HERE en wijk van het kwaad; het zal medicijn wezen voor uw vlees, en lavenis voor uw gebeente."

Hoe belangrijk is het kennen van Gods wil?

Kolossenzen 1:9-12

*“Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat **gij met de rechte kennis van zijn wil vervuld moogt worden**, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, **om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God. Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid tot alle volharding en geduld, en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht.**”*

De gemeente te Kolosse had het evangelie gehoord en aangenomen. Daarbij begon het ook vrucht te dragen in hun onderlinge relaties (Kol.1:3-8). Paulus en Timoteüs beseften dat het Christenleven niet eindigt bij het evangelie, maar dat dit slechts een begin is. Daarom bleven ze ook bidden tot God dat Hij deze Christenen wou vervullen met de rechte kennis van Zijn wil. Het kennen van Gods wil maakt dat we in alle waardigheid beeldridders van Hem kunnen zijn hier op aarde, Hem ten volle kunnen dienen en ons werk vrucht mag dragen.

Het kennen van Zijn wil bewerkt ook volharding van ons geloof en geeft geduld en blijdschap.

1Pet.4:1-2

*“Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u **wapenen met dezelfde gedachte**, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde, om niet meer naar de begeerten van mensen, maar **naar de wil van God** de tijd die nog rest in het vlees, **te leven.**”*

Petrus vermaant de Christenen om niet meer te leven naar onze ‘wereldse’ begeerten, maar te leven naar de wil van God. Om dit te kunnen horen we te weten wat Gods wil is.

Mark. 3:34

“Al wie de wil Gods doet, die is mijn broeder en zuster en moeder.”

Jezus zei dat iedereen die de wil van God doet, Zijn broer of zus is. Alle Christenen zijn broers en zussen van Christus en horen dus de wil van God te kennen.

Ef.5:17

*“Weest daarom niet onverstandig, maar **tracht te verstaan, wat de wil des Heren is.**”*

Iemand die de wil van God niet kent, is onverstandig en leeft als een dwaas zegt Paulus aan de gemeente te Efeze.

Hoe gaan we op zoek naar Zijn wil?

Als je gaat rondvragen bij medechristenen hoe zij dagelijks op zoek gaan naar Gods wil, hoor je de meest uiteenlopende manieren. Gaande van heel nuchter tot uiterst mystiek. Net dit laatste wou ik even met jullie onder de loep nemen.

Met mystiek bedoel ik het aan God voorop stellen van bepaalde voorwaarden die voldaan moeten zijn om overtuigd te raken van de juiste keuze. “God...als je dit wil, dan moet ik dat en dat en dat zien gebeuren.”

Laat ik mij even verduidelijken met een voorbeeld..

Een echtpaar wil op reis gaan en is van plan een caravan te kopen. Vermits ze oprechte Christenen zijn, willen ze God hierbij betrekken en vragen Gods goedkeuring door middel van een teken. “*Als de klink van de deur defect is, dan weten we dat U het niet wil.*” Ze vertrekken naar de caravan en eens

daar aangekomen, wat zien ze, ... de klink van de caravandeur is niet echt stuk, maar wel beschadigd. Mja....wat moeten ze hier nu mee.... We hebben het wel aan God gevraagd, maar is dit nu echt een teken van Hem? Twijfel, twijfel, twijfel.....ze besluiten om de caravan toch te kopen en er mee op reis te gaan. Een eenmalige reis met deze caravan, onderweg is hij los geraakt en uiteindelijk.....total loss!

Was dit nu een teken van God die hun wou waarschuwen of niet? Sommigen zullen zeggen, jazeker!!! Anderen weer niet. God eisen om tekens en wonderen blijft mysterieus vermits het niet getoetst kan worden. Twijfel en onzekerheid zal hierom blijven bestaan.

Hiermee wil ik niet aantonen dat God geen wonderen meer doet in deze tijd, hier ben ik van overtuigd dat Hij dat wél doet! 'k Geloof enkel niet dat dit de manier is om Zijn wil te vinden bij het maken van mijn keuzes. Ze blijft te subjectief, voor interpretatie vatbaar en brengt meer verwarring dan duidelijkheid. Het blijft ook een zoeken zonder vinden. Waar moet je je op baseren als je voortdurend op zoek moet gaan naar tekens. Al gauw raak je terecht in een leven waarin alles berust op interpretaties en onzekerheden. Een wereld vol twijfel waarin je al gauw heen en weer geslagen wordt door allerlei leer (cf. Ef.4:14).

Wat zegt de Bijbel over Gods wil?

Een boek dat van zichzelf zegt geïnspireerd te zijn door de Heilige Geest en alles te bevatten voor ons wat wij nodig hebben op deze aarde (2Tim.3:16,17) kan niet anders dan hier een antwoord op te hebben. Wat zegt God dus zelf over Zijn wil voor ons hier op aarde?

1 Jouw redding!

Het eerste wat God van jou wil is ... jouw redding van de zonde! Dit is eigenlijk het startpunt van jouw zoektocht naar Gods wil in je leven.

2Pet. 3:9

“De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.”

1Tim.2:3-4

“Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen.”

• • •
Tot wanneer je
Jezus persoonlijk
kent, heb je nooit
de eerste stap
gezet naar de wil
van God.

• • •
Jouw redding is eigenlijk waar de wil van God begint. Jezus maakt dit zeer duidelijk in Mark. 3:31-34. Zijn moeder en broers komen aan op de plek waar Hij aan het vertellen is en beginnen rond te vragen naar Hem. De schare vertelt Hem dat Zijn moeder en broers Hem zoeken waarop Hij vraagt wie Zijn moeder en broers zijn. Terwijl kijkt Hij rond naar de mensen die rondom Hem zitten te luisteren naar Zijn woorden en antwoordt dat iedereen die de wil van God doet, Zijn moeder, zus en broer is. Wat Jezus hier mee wou zeggen is dit: “Het is de wil van God dat je familie van mij wordt door geloof en niet door menselijke familiebanden.”

Hoezeer verlangt God dat we gered worden?

Ef. 2:4

“God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden –“

Gods verlangen dat we allemaal gered worden was zo groot dat Hij Zijn Zoon liet geboren worden op deze wereld om Hem hier te laten sterven, zodat Zijn wil mogelijk werd.

Mensen vertellen dat het de wil van God is dat zij gered worden is niet de meest populaire boodschap. Gered worden houdt in dat je erkent dat je een zondaar bent en juist dat is het wat de wereldse mens niet wil. (Joh. 3:19-20) Toch is dit hetgeen waar de wil van God begint!

2 Vervuld worden met de Geest!

Volgens Gods Woord is de volgende stap naar Gods wil het vervuld worden met de Geest.

Ef. 5:15-18

*“Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar **tracht te verstaan, wat de wil des Heren is**. En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar **wordt vervuld met de Geest...**”*

Het lijkt op het eerste zicht vreemd dat Paulus het bedrinken in de wijn gebruikt als contrast met het vervuld worden met de Geest. Het lijkt dan ook een misplaatste vergelijking. Maar als je iets verder gaat nadenken hier over wordt het allemaal iets duidelijker en leer je ook begrijpen waarom Paulus nu net het bedrinken in de wijn gebruikt om zijn boodschap duidelijk te maken.

Als je dronken raakt, geef je meer en meer controle aan de alcohol, dat stilaan je systeem doordringt. En als dan eenmaal de alcohol je controle overneemt, word je de persoon die de alcohol je laat worden. Dat is het wat “onder invloed” betekend. Het is ook zo dat de heidenen in de tijd van Paulus geloofden dat dronkenschap de gemeenschap met hun goden verbeterde. Daarom dat Paulus aantoont dat het niet de wijn is, maar de Heilige Geest die je in gemeenschap met God brengt.

Paulus gebruikt het negatief voorbeeld om dronken te zijn van wijn om aan te tonen wat het betekend om vervuld te worden met de Geest. Als je jezelf over geeft aan alcohol, neemt het de controle over. Geef je jezelf over aan de Heilige Geest, neemt deze over. In beide gevallen is de “controle” weg en neemt iets of iemand het over. In beide gevallen is het een totale onderdanigheid aan een bepaalde kracht binnenin. Het prachtige aan het onder invloed zijn van de Geest is dat je jezelf geen vragen moet stellen, je handelt simpelweg in de wil van God.

● ● ●
Gods wil is niet
verloren of verstopt!
Ze is duidelijk
zichtbaar in Zijn
Woord. Wordt gered
en dan vervuld met
de Geest!
● ● ●

Een praktische manier om een met de Geest vervuld leven te leiden is door ieder moment te zien als een moment met Jezus. Dus simpelweg voortdurend bewust zijn dat je in Jezus leeft. Dit wil niet zeggen dat we voortdurend moeten zoeken naar Jezus al roepende.....”Jezus,

waar ben je" .... "Jeeezus, waar ben je"....."Yoehoeoeoe, waar ben je".... Integendeel! Vervuld worden met de Geest is iets dat moet doordringen tot in je dagdagelijkse activiteiten, met je ogen wijd open! Het is geen mysterieus zoeken.

Maar hoe raken we dan vervuld?

Door Zijn woord te bestuderen. Hoe meer ik mij richt op Jezus in Zijn Woord, hoe meer gedachten van God mijn geest vullen; hoe meer Gods gedachten mijn geest vervullen, hoe meer ik mezelf overgeef aan Hem. Het is hetzelfde als "het woord van Christus rijkelijk in u laten wonen" (Kol.3:16)

Spijtig genoeg, als het op Gods wil aankomt, slaan veel Christenen deze noodzakelijke stap over, het vervuld worden met de Geest. In plaats hiervan gaan ze onmiddellijk op zoek naar antwoorden op vragen als "met wie ze moeten trouwen", "waar ze moeten gaan werken", "welke opleiding het best voor hun is", "welke auto voor hun is weggelegd" enz... Ze bidden en bidden voor Gods wil, terwijl ze nog geen controle hebben gegeven aan de Heilige Geest.

3 Heiliging!

Het derde wat God ons duidelijk leert vanuit Zijn woord over Zijn wil gaat onze heiliging aan, of eenvoudiger gezegd onze zuiverheid en heiligheid.

1Thess. 4:3-5

"Want dit wil God: uw heiliging, dat gij u onthoudt van de hoerij, dat ieder uwer in heiliging en eerbaarheid zijn vat wete te verwerven, niet in hartstochtelijke begeerlijkheid, zoals ook de heidenen, die van God niet weten..."

Zuiverheid en heiligheid zijn vaak twee oncomfortabele termen voor Christenen. Het doet lijken alsof je op een voetstuk staat t.o.v. de andere of simpelweg beter bent dan de rest. Toch zijn deze twee termen noodzakelijk voor het Christelijk leven.

● ● ●

God wil dat we gered worden, vervuld met de Geest en geheiligd. Apart gezet als zuivere en heilige mensen bruikbaar voor Hem.

● ● ●

In 1Thess. 4:3,4 vind je verschillende principes voor zuiverheid. De eerste is duidelijk: "onthoudt van de hoerij". Blijf weg van seksuele zonden. Paulus spreekt hier niet enkel over het bezoeken van prostituees of bordelen, maar iedere vorm van buitenhuwelijkse gemeenschap. Alles van voorhuwelijkse tot perverse gemeenschap zoals bi- en homoseksualiteit. Seksuele lust is een enorm grote kracht die je makkelijk kan beheersen indien je niet leeft onder de controle van de Heilige Geest. Je gaat makkelijk over de lijn. Waar is de lijn? Als je jezelf deze vraag begint te stellen, ben je er waarschijnlijk al over gegaan.

Een ander principe over zuiverheid vind je in **1Thess. 4:4** (NBV)

" dat ieder van u zijn lichaam heiligt en in eerbaarheid weet te beheersen – Ook mogelijk is de vertaling: 'dat ieder van u heilig en eerbaar met zijn vrouw leeft.'"

Er zijn mensen die niet direct betrokken zijn met hoerij. Ze houden de fysieke gemeenschap binnen het huwelijk als hetero koppel, maar genieten er van om anderen deze zonden te zien begaan. Denk bv. aan een Christen die zijn "vrijheid" misbruikt om een erotische film te bekijken. Tijdens de film geeft hij mogelijk voortdurend commentaar op de zonde die hij deze mensen ziet doen, zeggende dat hij zo iets nooit zou doen. Alhoewel hij

fysisch niet betrokken was met deze film is hij wat zijn zuiverheid betreft even vuil als de filmacteurs. Een ander voorbeeld is het internet(mis)bruik...

In dit stuk hebben we nu even het accent gelegd op hoererij, maar Paulus had tal van zonden kunnen aanhalen om aan te tonen dat God onze heiliging wil. Denk maar aan dronkenschap, diefstal, hoogmoed, ...

Als we zoeken naar Gods wil bij het nemen van bepaalde beslissingen, maar een 'onzuiver' (zondig) leven blijven leiden, kan God ons hierop niet de antwoorden geven. Simpelweg omdat we niet eens in staat zijn om Zijn duidelijk geopenbaarde wil te gehoorzamen, waarom zou Hij dan de ongeopenbaarde wil duidelijk maken aan jou?

4 Onderdanigheid!

Gods wil houdt ook in dat we onderdanig zijn.

1Pet.2:13-15

"Onderwerpt u aan alle menselijke instellingen, om des Heren wil: hetzij aan de keizer, als opperheer, hetzij aan stadhouders, als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners, maar tot lof van wie goed doen. Want zo is het de wil van God, dat gij door goed te doen de mond snoert aan de onwetendheid van de onverstandige mensen..."

Wat Petrus hier eigenlijk met veel woorden zegt is..."gehoorzaam je aan de wetten van het land". Maar... zullen sommigen al denken... dat kan toch niet! Moeten wij ons onderwerpen aan alle wetten van het land, wetten die gemaakt zijn door mensen? Wat als ik hier niet mee akkoord ga? En hoe verklaar je dan Petrus zijn ongehoorzaamheid in Hand.5, toen hij en de andere apostelen verboden werden nog te onderwijzen over Jezus? Zei Petrus toen niet dat we God moeten gehoorzamen boven de mensen?(Hand.5:29)

Er zullen zich situaties voordoen waarin we moeten kiezen tussen het gehoorzamen van de overheid en het gehoorzamen van God, maar dat is niet waar Petrus het over heeft in zijn brief. Hij heeft het over het zijn van een voorbeeldige burger en op die manier een getuige van Jezus. Daarom gaat hij in zijn brief ook verder met...

1Pet.2:16-17

"als vrijen en niet als mannen, die de vrijheid misbruiken tot dekmantel voor hun kwaadwilligheid, maar als dienaren Gods. Eert allen, hebt de broederschap lief, vreest God, eert de keizer."

Dat is de uitdaging die Petrus ons wou duidelijk maken, dat we voorbeeldige burgers zijn die zich houden aan de opgelegde wetten. Niet omdat ze dit moeten, omdat de straf anders hoog is of om op een goed blaadje te staan bij anderen, maar omdat God dit wil. God vraagt dit van ons om zo door ons dagelijks leven te laten blijken dat je een dienaar van Hem bent. We horen niet alleen onze belastingen te betalen, ons te houden aan de verkeersregels en andere wetten van het land, maar ook een voorbeeld te zijn in het uitoefenen van onze job.

1Pet.2:18

"Gij, huisslaven, weest in alle vreze uw meesters onderdanig, niet alleen de goede en vriendelijke, maar ook de verkeerde."

Slavernij kennen wij hier bijna niet, toch niet zoals het vroeger in de tijd van Petrus gangbaar was. Toch werken velen van ons voor bazen die vergelijkbaar zijn met de vroegere

slavendrijvers. Petrus zegt hier duidelijk, goed of slecht, maakt niet uit, wees onderdanig aan hem. Niet omdat hij dat eist, maar omdat God vraagt van jou om op deze manier een voorbeeld te zijn van Jezus.

Wil je Christen zijn en de wil van God gehoorzamen, hoort dit deel bij het totaalpakket. Ook al leven we in een goddeloos systeem, God wil dat we leven als voorbeelden onder de mensen. Zich houdend aan de wetten van het land, werkgever, school en iedereen respecterend.

Heb je al eens gebeden voor wijsheid voor deze 'wereldse' gezagsdragers? Uiteindelijk horen wij ons te gedragen als voorbeeldige burgers en dienen wij onderdanig te zijn naar de gezagsdragers toe. Is het dan ook geen belangrijk gebedspunt dat deze personen de nodige wijsheid en inzichten krijgen van God?

1Tim. 2:1-4

“Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen.”

Vele Christenen rijden rond met een visje op de wagen. Hiermee willen ze aan iedereen duidelijk maken dat ze Christen zijn. Helaas heeft deze bekendmaking ook een keerzijde... vermits je je zo duidelijk naar voren brengt als Christen, als een volgeling van Jezus, zal je gedrag in het verkeer al snel worden geobserveerd. De vraag is dan...ben je de sticker waardig in het verkeer of kun je ze beter verwijderen zodat je Jezus' naam geen schade toedoet door je verkeersgedrag?

5 Bereid om te lijden voor Jezus!

Het vijfde principe wat de Bijbel ons leert over Gods wil is dat we bereid zijn om te lijden.

1Pet.4:12-16,19

“Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid. Indien gij door de naam van Christus smaadt lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust. Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial. Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam .... Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende.”

Petrus wil hiermee zeggen dat we bereid moeten zijn om te lijden voor het goede, om zo te leven als heilige mensen binnen een goddeloze gemeenschap. Doe dit en onoverkomelijk zul je ooit eens tegenwind krijgen. Als je naar buiten komt, de wereld onbeschaamd confronteert met Jezus en bereid bent om eventueel hier voor te lijden, doe je Gods wil.

• • •
**We horen Gods
bekend gemaakte wil
volgen: gered
worden, vervuld van
de Geest, geheiligd en
onderdanig. De rest
komt vanzelf!**
• • •

• • •

We moeten de pijn en het lijden niet gaan opzoeken, maar wel bereid zijn om stand te houden indien het je pad kruist.

• • •

Hier in deze westerse wereld is lijden voor Jezus minimaal. Zelf vinden ze dit een zegen, niet te hoeven lijden voor Jezus. Wij bidden voor onze verdrukte broeders en vragen God om hun bevrijding. Het is dan ook vreemd als je hoort dat deze verdrukte broeders bidden voor ons, westerse Christenen, juist omdat wij geen echte beproevingen moeten doorstaan. Zij zien de vijand in het aangezicht en worden verplicht te volharden in geloof door hun beproevingen. Wij daarentegen zien de vijand niet, terwijl hij toch aanwezig is. Stiekem sluipt hij langs achter om ons zo aan te vallen. Ga een verdrukking dus niet per definitie uit de weg, maar durf het aan te gaan, wanneer nodig, om zo God te verheerlijken.

6 Dankbaarheid!

Als laatste is het Gods wil dat we een dankbare houding hebben naar Hem en al wat Hij geeft.

1Thess.5:18

“dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.”

Berouw en inkeer van je zonden, heiliging, vervuld worden van de Geest, onderdanigheid en lijden staan niet los van dit laatste principe, ze zijn er onlosmakelijk mee verbonden. God wil dat we dit allemaal vanuit dankbaarheid doen. Een dankbare houding hoort de rode draad te zijn in de wandel van de Christen. Niets, maar dan ook niets hoorde ons toe. Het gaat ons als geredde zondaars steeds “beter dan we verdienen”. Of anders gezegd, we leven in genade en door genade. Alles boven de hel is genade voor ons, want de hel was het enige waar we recht op hadden. Gods veroordeling om onze zonden, onze rebellie tegenover onze heilige Schepper. Als we dan mogen weten dat Christus hier op aarde kwam om rechtvaardig te leven zodat Zijn gerechtigheid ons kon worden toegerekend (2Kor.5:21), dat Hij stierf aan het kruis om de straf op onze zonden te dragen (Mat.26:28), dat Hij met Zijn Geest een goed werk in ons begonnen is en dit zal volbrengen (Fil.1:6) en dat we een eeuwigheid bij Hem zullen mogen doorbrengen, dan kunnen we niet anders dan alles in dankbaarheid aannemen.

• • •

Dankbaarheid is het enige wat rest na je verlossing.

• • •

Besluit

Er is veel verwarring over Gods wil, maar daarom hoeft het geen mysterie te blijven voor jou. Gods wil is niet verloren en moet dus niet 'gezocht' worden. Het is ook geen flosch (zo'n staart die je op de draaimolen moet vangen) die sommigen vangen en anderen niet. Er zijn verschillende goede formules en systemen om Gods wil te leren, maar het beste systeem blijft het lezen van de Bijbel en hierin te zoeken wat Hij zelf zegt over Zijn wil.

Gered worden	1Tim.2:3,4
Vervuld worden v/d Geest	Ef. 5:17
Heiliging	1Thess. 4:3
Onderdanigheid	1Pet. 2:13
Bereid om te leiden	1Pet. 3:14
Dankbaarheid	1Thess.5:18

Deze principes lijken voor jou misschien wel mooi en goed, maar blijven te algemeen voor het oplossen van je zoektocht naar Gods wil in je leven? Blijf je met vragen zitten zoals... Hoe weet ik nu welke job voor mij het best is? Welke opleiding ik moet volgen? Welke auto je mag kopen? Wat mijn taak is in het lichaam van Jezus hier op aarde? ... en ontelbare andere beslissingen die je Christelijke wandel met God aangaan.

Voor al deze vragen is er nog een principe dat handelt over Gods wil en het lijkt te mooi om waar te zijn.

Volg je hart!

Als je gered bent, vervuld van de Geest, geheiligd, onderdanig, bereid om te lijden en dankbaar voor alles, mag je verder doen wat je wil! Als je Gods Woord gehoorzaamd in de zes besproken gebieden, is God in controle over je verlangens en gedachten en is Hij aan het werk in jou!

Fil. 2:13

“want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.”

Ps. 37:4

“Verlustig u in de Here; dan zal Hij u geven de wensen van uw hart.”
(Verlustigen ~ genot, vreugde, genoeg scheppen)

Hij zal je dan de verlangens in je hart en de gedachten in je hoofd controleren en je in je verdere wandel in deze goddeloze wereld leiden (Spr. 16:9) Maw. Je doet vanzelf wat God wil simpelweg omdat het jouw wil is geworden. God bewerkt je verlangens waardoor je gaat willen doen wat God wil dat je doet.

Als laatst nog even een laatste tekst die het geheel samenvoegt en compleet maakt nl.

Fil.4:6,7

‘Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus.’

De zeven besproken principes staan niet los van mekaar, maar horen samen. Voor jou alleen is dit een onmogelijke opdracht. Gods leiding hierin is noodzakelijk. Daarom gaan al deze principes gepaard met onophoudelijk gebed. Gebed vanuit een nederige houding, wetende dat het allemaal van Hem afhangt. Des te meer mogen we Hem danken dat hij ons hier niet alleen op de wereld heeft geplaatst, maar een hele schare van Christenen rondom ons, allemaal in hetzelfde bootje. Laten we mekaar dan ook hierin steunen, niet enkel met gebed, maar ook met raad en daad.

Gebruikte bronnen

- **“Actuele problemen in het licht van de Bijbel.”**
Jef de Vriese, Walter Barett, Dirk Lemmens
1988, Gideon
- **“Quick Scripture Reference for Counseling Youth”**
Keith & Patricia Miller
2006, Baker Books
- **“Quick Scripture Reference for Counseling”**
John G. Kruis
2000, Baker Books
- **“Systematic Theology”**
Wayne Grudem
1994, Zondervan
- **“Unleashing God’s Word in your life”**
John F. MacArthur
2003, Thomas Nelson Publishers
- **Prediking en onderwijs** uit mijn thuisgemeente **Bijbelgemeente Ebenezer** te Genk
(www.bijbelgemeente.be).